

STANDARD

EKONOMİK VE TEKNİK DERGİ

YIL : 5

SAYI : 55

TEMMUZ 1966

İÇİNDEKİLER

	<u>Sayfa</u>
Tarımsal ürünlerin değerlendirilmesinde standard temel şarttır	3
Sanayide emniyet problemleri ve standardlaştırma	4.5
Portreler	7
TSE Haberleri	8.9
Hayat standardımız yükseliyor ama	11
İç fındıkların piyasaya arzı ve kalite kontrolü hakkında rekomandasyon	13
Duvarlar için beton briketler standardı	14-15
Kaynaklı silindirik buhar kazanları standardı ..	16-17
Norveç Standardları Birliği	19
Milletlerarası standardlaştırma haberleri ...	20-21
Milletlerarası zeytinyağı standardları	23
Pamuk üretimimize genel bir bakış	25
B. Amerika millî standardlar Bürosu 65 yılında	26-27
Summary of Contents ...	29-32

NECATİBEY CADDESİ
ANKARA

31 Temmuz 1966 tarihinde basılmıştır

BU SAYIDA

Ticaret Bakanlığı tarafından Haziran ayı içinde yapılan «Tarım Ürünlerimizin Piyasalarının Düzenlenmesi ve Fiyat İstikrarının Sağlanması» konulu toplantıda alınan kararlar, tarım politikamıza verilecek yön bakımından büyük önem taşımaktadır.

Bağyazarımız Faruk A. Sünter, bu sayımızdaki yazısında, toplantı sonuçlarını, özellikle konunun standarda olan ilişkileri açısından ele almaktadır.

RCD çerçevesindeki Bölgesel İşbirliği standardlaştırma eğitimi alanında ilk hareket, altı İranlı uzmanın TSE'yi ziyaretleri ile başlamaktadır.

Bu konu ile ilgili haberimizi iç sayfalarda bulacaksınız.

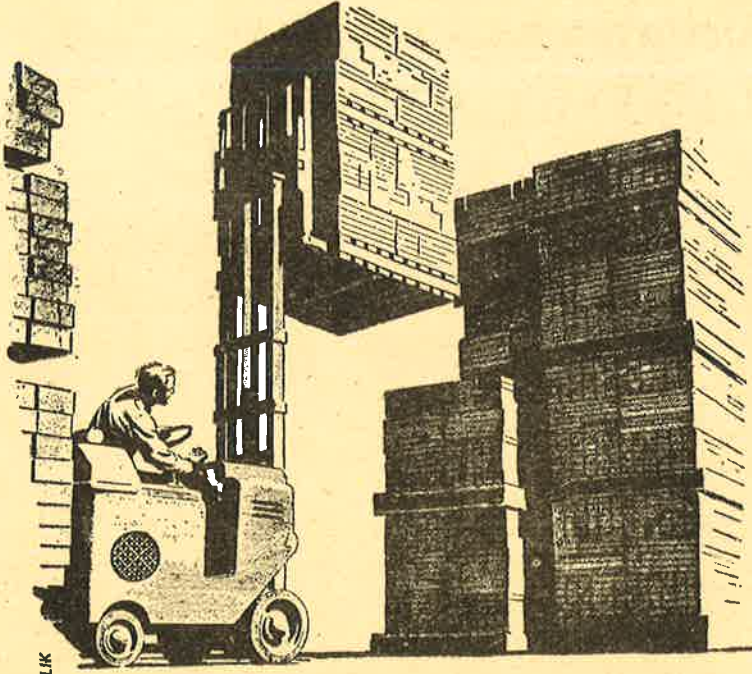

NBS'nin (Amerikan Millî Standardlar Bürosu) 65. kuruluş yıldönümü dolayısıyla TSE Laboratuvar Müdürü Argun Dağcıoğlu tarafından hazırlanan bir yazı, bu kuruluşun okurlarımız tarafından daha iyi tanınmasını sağlayacaktır.

TSE mevzuatına göre, Enstitü personelinin yıllık izinlerini yine Ağustos ayında kullanmaları hususu Yönetim Kurulunca kararlaştırılmıştır. Bu durumda, Enstitüde Ağustos ayında, yalnız acele işleri görecektir bir nöbetçi kadro bulunacaktır.

STANDARD

REKLAMCILIK

MEKANİK GÜCÜN DEĞERİ ENERJİ İLE ÖLÇÜLÜR

Arsimetten bu yana tekamül etmiş en modern yük kaldıraçları bile gördükleri iş nisbetinde bir enerji kaynağına sahip olmaları icap eder.

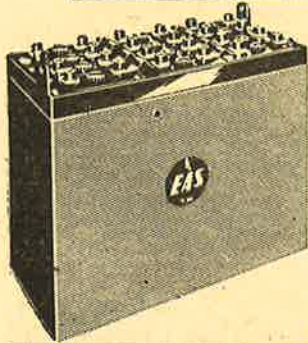
Bugün gerek ağır sanayide ve gerekse günlük nakliye işlerinde kullanılan kaldıraçlara gereken enerjiyi veren akümülatörlerdir.

Güvenle çalışmayı gerektiren bu enerji kaynağını seçmek ise aynı güvenc ve garantiyi taşıyan bir akümülatöre bağlıdır.

**PANZER PLAKALI, STASYONER ve TRAKSİYONER aküler
EAS - TUDOR akümülatör sanayinin sizler için hazırladığı en ideal ve en yeni tiptir. ı**

EAS - TUDOR STASYONER aküleri telefon santralleri için 5 ve yük kaldıraçları için 3 yıl garantilidir.

Yüz defa da sorsanız herkes size yine EAS diyecektir.

Hakiki DRY CHARGE'ı
yalnız
EAS
imâl eder

EAS-TUDOR

EAS EBONİT VE AKÜMÜLATÖR SANAYİİ A.Ş. Yakacık - Kartal Tel : 53 36 53 54

TARIMSAL ÜRÜNLERİN DEĞERLENDİRİLMESİNDE STANDARD TEMEL ŞARTTIR

Faruk A. SÜNER

Ticaret Bakanlığı, geçen ayın sonunda, Ankara'da önemli bir toplantı düzenledi. Tarımsal ürünlerin değerlendirilmesi ve desteklenmesi konularını kapsayan bir gündem hazırlanmıştı.

★

Ankara Üniversitesi; Devlet Plânlama Teşkilâtı; Maliye; Tarım; Tekel; Köy İşleri Bakanlıkları; Merkez ve Ziraat Bankaları, Türkiye Ticaret Odaları, Sanayi Odaları ve Ticaret Borsaları Birliği, Türkiye Ziraat Odaları Birliği, Toprak Mahsulleri Ofisi, Tarış ve Fiskobirlik ile başka Kooperatif Birlikleri, Yetiştirici ve İhracatçı Birlikleri, İstanbul, İzmir Ticaret Odaları ve daha bir çok ilgili kuruluş temsilcileri toplantıda hazırды.

Dış Ticaret Dairesi, bu konuyu sorular halinde daha önceden bütün bu yerlere göndermiş, aldığı cevapları derlemiş ve çeşitli görüşleri ayrı gruplar halinde toplamıştı. Ayrıca dış kollarına da aynı soruları yöneltmiş ve bunların buldukları memleketlerde bu konularda tutulan yolu öğrenerek değerli bir «rehberi» de çalışanların önüne sermişti. Ayrıca dünyada bu alanda yapılan uygulamalar hakkında FAOnun çalışmalarından derlenen bir özet de verilmişti.

★

Yüze yakın uzman ve gözlemci üç tam gün çalışarak girift ve zıt görüşlerin meydana koyduğu çetin sorunları çözümlenmeye çalıştılar. Bazı noktalarda tam bir görüş birliğine varılmasına karşı, bazı noktalarda tarım ve ticaret alanları temsilcileri uyuşamadılar.

★

Memleketimizin ekonomik kalkınması için tarımsal ürünlerin bir plân ve program altında yetiştirilmesi; iç ve dış piyasaların aradığı çeşitlerin üstün vasıflı olanlarının programa alınması; ve ancak bu nitelikte olanların desteklenmesi; destek fiyatların, yetiştiricilere bu yolda güven verecek, fakat ihracat ticaretini tıkamayacak bir ölçüde olması, noktalarında toplantı tam bir görüş birliğine vardı. Böyle bir plân ve program bütün ürünlere en uygun ekolojik şartlar altında yetiştirilmesini sağlayacağı için, memleket toprakları en üstün rant esasına göre değerlendirilecek, fiyat politikalarının yer

yer ürün sınırlarını kaydırmalarından doğan sürprizler de önlenecektir.

★

Fakat, bu tarım programının uygulanması, yüksek nitelikte ürün yetiştirilmesi ve ancak bu ürünlerin desteklenmesi söz konusu olunca, bunlara ait «standard» ların hazırlanması temel şart olarak belirmektedir.

Gerçekten ürün politikası çeşit, kalite ve özelliklere dayanınca bunların yetiştirilmesinden tüketiciye geçinceye kadar bütün marketing zincirinin her halkasında bir standard'ın hazır bulunması ve ona uyulması gerekir ve o olmadan hiç bir başarılı uygulama yapılamaz.

Bu durumu böylece zorunlu gördüğü içindir ki, toplantı, tarım programında yer alacak ürünlerin standartlarının da paralel olarak hemen ve öncelikle ele alınmasında oybirliği ile karara varmıştır.

★

Türk Standardları Enstitüsü, ihracata konu olan ve dış ticaret bilançomuzun büyük gelir kalemlerini ortaya koyan ürünlerin çoğunun, standartlarını kabul etmiş ve yürürlüğe koymuş bulunuyor. Henüz standardı olmayanlar üzerinde de başlamış çalışmalar ilerlemektedir. Böylece tarım programı hazırlıkları yapılırken TSE, kendi payına düşecek görevi, geciktirmelere meydan vermeden olumlu olarak yerine getirebilecektir.

Gerçekten, ötedenberi uygulanan kuru üzüm, pamuk, tiftik, yapağı, yumurta, palamut, deri gibi murakabe tüzüklerine ilâveten son yıllarda TSE, turunggiller, şeftali, fındık, salyangoz, elma, taze üzüm, armut, kuru fasulye, mercimek, nohut, çilek, soya fasulyesi, ayçiçeği tohumu, yerfıstığı, susam, haşhaş, keten, kenevir tohumları ile küspeleri, zeytin yağı standartlarını yürürlüğe koymuştur.

Ayrıca ihracatımızın üçte birini teşkil eden tütün başta olmak üzere, geri kalan meyve ve sebzeleri, diğer baklagilleri, zeytin ve süt gibi ürünlerimizi de programa alarak üzerinde çalışmaya başlamıştır.

★

Görülüyor ki, tarımsal ürünlerin değerlendirilmesinde temel şart olan standard çalışmaları, bu yoldaki çabalara gerekli ortamı hazırlamış durumdadır.

SANAYİDE EMNİYET PROBLEMLERİ VE STANDARDLAŞTIRMA

**Sınai gelişmeden doğan birçok problemi
çözümlemede, başvurulması gerekli yolların
başında standardlaştırma gelmektedir**

**Instron cihazında emniyet kemerleri-
nin uzama ve kopma mukavemeti
ölçülüyor**

Standardlaştırmanın ihmal edil-
meksizin uygulanması gereken alan-
lardan birisi de hiç şüphesiz sanayide
çalışanların emniyeti ile ilgili konu-
lardır. İşçiyi koruyucu bütün tedbir-
lerin alınmasının yanı sıra, bu emni-
yeti sağlayacak olan her türlü mal,
zemenin standardlaştırılması da bü-
yük önem taşımaktadır. Bu önem,
kendisini iki yönden hissettirmekte-
dir. Birincisi, işçinin, gerektiği za-
man, emniyet sağlayan malzemeyi
kolay ve rahat bir şekilde kullan-
abilmesi zorunluğu ve tehlike anında
bir karışıklığa meydan verilmemesi
endişesi; ikincisi ise, iş değıştirme-
lerde doğabilecek acemiliklerin ve do-
layısıyla zaman kaybının önlenmesi
gereği.

Bizde yeni yeni gelişmekte olan
sanayinin, çok yakın bir gelecekte
şiddetle ihtiyaç duyacağı emniyet
standartlarını, ileri birçok ülkeler,
yapmış ve uygulama alanına koymuş
bulunmaktadırlar.

Öğrendiğimize göre, Güney Afri-
ka Birliği Standardlar Bürosu da
(SABS), bu konuda geniş çalışmalar
yapmış ve sanayide işçi emniyeti ile
ilgili çeşitli problemleri çözümlen-
cek bazı standartları hazırlamıştır.

Bu yazımızda, bir taraftan konu-
nun taşıdığı önemi belirtirken diğer
taraftan SABS'in çabalarını, ayrı
ayrı bölümler halinde duyurmaya
çalışacağız.

Başın Korunması - Koruyucu Başlıklar :

Eskiden, vücudun baş kısmını
koruyan başlıkların, yüksekten düş-
en cisimlere ve çarpmaya karşı da-
yanıklı ve sert olması emniyet baki-
mından yeterli görülüyor, buna kar-
şılık başlığı giyen kimselerin boy-
nunun kırılma tehlikesi ikinci planda
gözönünde tutuluyordu.

Halbuki, SABS'in yeni hazırladığı
397 numaralı Standard spesifikas-

yonda koruyucu başlıkların maruz
kalacakları darbe kuvvetini büyük
ölçüde absorbe etmeleri ve kullananın
başına bu kuvvetin sadece çok kü-
çük bir yüzdesinin etkisi öngörülme-
tedir.

Standartda belirtile nA tipi baş-
lıklar yüksekten düşen cisimlere kar-
şı korunmayı sağlamakta, E tipi,
elektrik kazalarına, G Tipi ise hem
elektrik kazalarına hem de çarpma
ve sıkışmaya karşı kullanılmakta-
dırlar.

Başlıkların yapılmasında, sun'i
kösele, kauçukla kaplanmış plâstik
ve diğer uygun materyel kullanılabil-
mekte; fakat şekil, biçim ve konstrük-
siyon yönünden çok sıkı ve sert hü-
kümlere yer verilmiş bulunmakta-
dır.

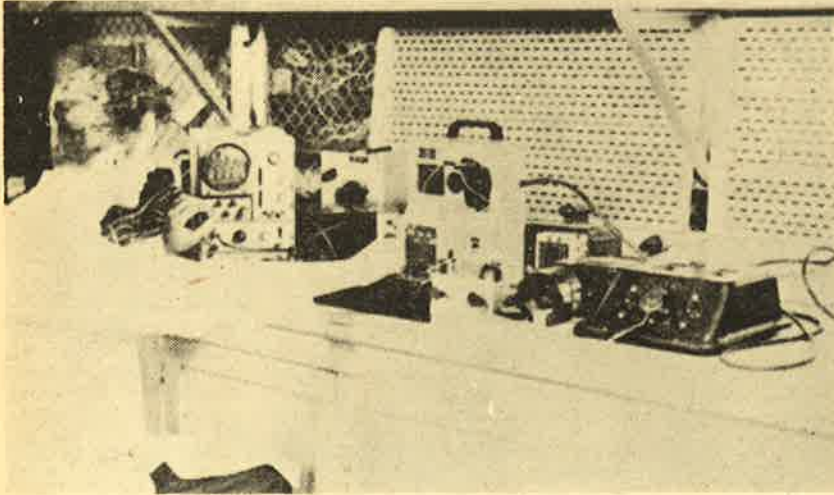
Ayakların Korunması - Emniyet Botları ve Ayakkabıları:

Ayakların çeşitli kazalara ma-
ruz kalması ihtimali fazla olan ağır
işlerde, emniyet botları ve ayakkabı-
ları giyilmek suretiyle ağır ve teh-
likeli yaralanmaların önüne geçil-
mektedir.

SABS bu konuda da bazı spesifi-
kasyonlar yayınlamış bulunmakta-
dır. Standartta göre imâl edilen ayak
kabı ve botların görünüş bakımından
herhangi diğer bir ayakkabıdan far-
kı yoktur. Ancak ayak parmakları-
nın girdiği burun kısmı çelik ile kuv-
vetlendirilmiştir. Bu ayakkabı ve
botlar büyük makinalarda ve dikişli
olarak imâl edilmektedir.

Tamamiyle vulkanize ökçe ve
tabanlı emniyet botları için de ay-
rıca bir spesifikasyon hazırlanmak-
tadır. Böylelikle ayakkabıların ısı
ve çeşitli yağlara karşı da koruyucu
vazife görmeleri sağlanmış olacaktır.

Emniyet botlarının ve ayakkabı-

**Elektrik Teknolojisi Lâboratuvarında «Kaçaktan Korunma Aleti» nin
duyarlık testi yapılırken**

larının kullanılmasında en çok dikkat edilecek husus, ayağa tam oturacak şekil ve boyutun seçilmesidir. Aksi halde tam ve mükemmel bir koruma sağlanamaz.

Ellerin Korunması — Sanayi Eldivenleri, Bandajlar ve Diğer Korumayucular:

Eller, insanın en faydalı ve gerekli organları olarak özel bir dikkat ve ihtimamla korunmalıdırlar. Bu bakımdan elleri koruyucu eldivenlerin yapıldığı madde ve malzemelerin de dikkatle seçimi gerekir. Bu maddeler arasında deri, kauçuk, keçe iplik ve asbestli bez sayılabilir. Aynı zamanda bu malzemeyi kullanarak eldiven yapma işleminin de standardlaştırılması şarttır.

Elleri koruyucu malzemeleri kapsayan SABS Spesifikasyonunda, yukarıda sayılan çeşitli materyallerden imâl edilebilen 12 tip eldiven üzerinde durulmuştur. Bunlar arasında kaynakçıların, sürekli olarak sert cisimlerle ve metallerle çalışanların kullanabilecekleri eldivenlere de yer verilmiştir.

Gözlerin Korunması - Kaynak İşlerinde Kullanılan Koruyucu Filtreler :

Çok kuvvetli ışık altında yapılan işlerde gözlerin korunması büyük bir önem kazanmaktadır. Böyle halde gözleri koruyucu filtreli gözlükler kullanılır. Bu gözlükler kuvvetli ışınları, örneğin ultra ruj ve ultra viyole ışınlarını büyük ölçüde süzmekte ve işçinin rahat ve emniyetli çalışmasını sağlamaktadırlar.

Bu filtrelerle ilgili standard, SABS'ın ilk ürünlerinden biridir ve 1948 yılında yapılmıştır. Standartta, çeşitli kaynak işlemlerinde kullanılacak koruyucu cam filtre tipleri ayrı ayrı belirtilmiştir.

Kulakların Korunması — Fabrika Gürültüleri ve Sağırılık :

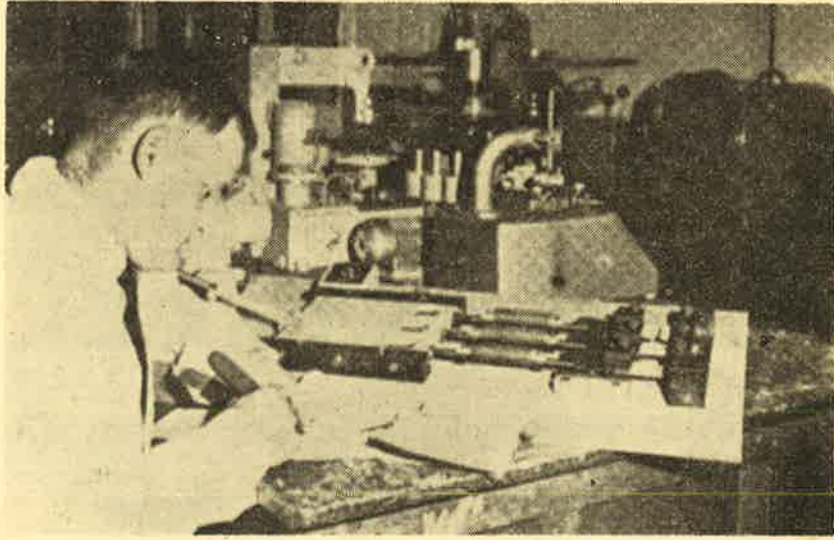
Güney Afrika Millî Sağırılar Konseyi, sanayide tehlikeli bir durum arzeden şiddetli gürültülerle ciddi

SABS Deri ve Ayakkabı Laboratuvarında emniyet botlarının çarpma testleri yapılırken

Seyyar gürültü ölçme ve duyma testleri laboratuvarı

Emniyet eldivenlerinin dikişleri kontrol ediliyor

bir şekilde mücadele etmektedir. Bu şekilde gürültülü ortamlarda çalışan ileri yaşlarda sağırılık tehlikesiyle karşılaşmaktadırlar. (Bu gibi sağırılıklar tedavi edilememekte ve hatta işitme cihazları ile dahi hafifletilememektedirler.)

Güney Afrika'daki 17000 fabrikadan yaklaşık olarak % 50 den fazlasında bu şekilde gürültünün varlığı tesbit edilmiştir. Hernekadar, Demiryollar İdaresi, Madencilik Odası gibi büyük kuruluşlar bu gürültüyü tesbit ve hafifletme imkânlarına sahip iseler de 1.000 işçiden fazla çalıştırmayan fabrikalar bu yüzden büyük sıkıntılar çekmektedirler.

Birkaç yıl önce Millî Sağırılar Konseyinin talebi üzerine SABS, bu konuda bir şartname hazırlamıştır. Bu şartnamenin uygulanmasını kolaylaştırmak üzere, Konsey bir seyyar laboratuvar kurmuş ve böylelikle işyerlerinde gürültüyü ölçme ve koruma testlerinin yapılabilmesi imkân dahiline girmiştir. Laboratuvar, SABS personeli tarafından kul-

lanılmaktadır ve genellikle işçilerin tümü yılda iki defa periyodik testlere tabi tutulmaktadır.

Bu çalışmalar, işçinin duyma kabiliyetindeki bozuklukları safha safha tesbite yaramakta, ayrıca, fabrikanın muhtelif kısımlarındaki gürültü şiddetleri ölçülerek, şartnamede belirtilen limitlere uygunlukları kontrol edilmektedir.

Düşmeye Karşı Korunma - Sınai Emniyet Kemerleri:

Emniyet Kemerleri, daha çok, hatçılar, orman, maden ve inşaat işçileri tarafından kullanılmakta ve yüksekten düşmek suretiyle vukua gelen ve bazan ölüme kadar giden yaralanmaları önlemektedir.

Bu kemerler önceleri deri ve köselelerden yapılırdı. Fakat çeşitli dokumaların ortaya çıkmasıyla - ki bunlardan bazıları çelikten bile daha kuvvetlidir - durum değişti ve hem dayanıklılık, hem de hafiflik, bu (Devamı 28. sahifede)

MUTFAKTA • BANYODA • SANAYİDE

EN MÜKEMMEL YAKIT

AYGAZ

AYGAZ BAYİNE MÜRACAATINIZ

VEYA

MERKEZİMİZDEKİ

471130

471131-471132

NUMARALARA BİR TELEFON ETMENİZ KAFİDİR

KİSMET

Standard — 78

PORTRELER

Prof. Dr. Mehmet Dokuzoğuz

1925 Yılında Kilis'te doğmuştur. İlk ve Orta öğrenimini Gaziantep'te tamamladıktan sonra, Liseyi Antakya'da bitirmiş ve daha sonra Ankara'da Ziraat Fakültesine girmiştir.

1947 Yılında Ziraat Yüksek Mühendisi olan Dokuzoğuz, askerlik hizmetinden sonra Ziraat Fakültesi Meyva Yetiştirme ve İslahı Kürsüsünde asistan olarak çalışmaya başlamıştır. 1953 Yılında Doktorluk, 1956'da Doçentlik ve 1963'te de Profesörlük ünvanlarını kazanmış bulunmaktadır.

1953-55 yılları arasında İngiltere'de John Innes Meyva İslahı Enstitüsünde çalışmış ve doçentlik tezini burada hazırlamıştır. 1958'de A. B. D. de, özellikle California ve Rutgers Üniversitelerinde, 1964 yılında da Wageningen Ziraat, Justus Liebig, Pisa ve Floransa Üniversitelerinde tetkik ve incelemelerde bulunmuş, çeşitli milletlerarası toplantılara katılmıştır. Milletlerarası Bağ-Bahçe Cemiyeti, Konsey üyesidir.

Bugüne kadar, Meyva yetiştiriciliğinin çeşitli alanlarında yirmi kadar araştırma, etüd, tercüme ile pek çok sayıda makalesi yayınlanmış bulunan Prof. Dokuzoğuz, Standardlaştırma konusu ile de çok yakından ilgili bulunmaktadır. TSE Ziraat Hazırlık Grubu içindeki Bağ-Bahçe Ürünleri Teknik Komitesinin üyesi olarak, özellikle Meyva standartlarının hazırlanmasında çalışmıştır. Halen Ege Üniversitesi Ziraat Fakültesi Meyva-Bağ Yetiştirme ve İslahı Kürsüsü Profesörüdür.

Şefkati Türkekul

1900 yılında İstanbul'da doğmuş, ilk öğreniminden sonra orta öğreniminin bir kısmını da İstanbul'da tamamlamış ve Almanya'ya gitmiştir.

1926 da makina mühendisi olarak yurda dönen Türkekul, Askeri Fabrikalar Genel Müdürlüğü'nün Zeytinburnu Fabrikasında sırasıyla, Kısım Şefliği, Fen Müdür Muaviniği, görevlerini yapmış, daha sonra Genel Müdürlük Merkezine, oradan da Kırıkkale Tapa Fabrikası İşletme Müdürlüğüne atanmıştır.

O sıralarda tekstil sanayiinde gelişme imkânlarını önceden görerek Sümerbank'a geçmiş ve Rusya'ya giderek Tekstil Mühendisliği öğrenimini yapmıştır. Türkekul, daha sonra Sümerbank'ın birçok fabrikalarında Müdür Muaviniği ve Müdürlük yapmış, son olarak 1955 yılında Bakırköy Pamuklu Sanayi Müdürü iken kendi isteği ile emekliye ayrılmıştır. O tarihten beri özel sektörde çalışmaktadır.

1961 yılından beri TSE Tekstil Hazırlık Grubu içindeki Pamuklu Teknik Komitesinin Başkanlığını yapmakta olan Şefkati Türkekul, bu konudaki 60 tan fazla standardın hazırlanmasında büyük hizmetler başarmış, ayrıca ISO'nun tekstil alanında hazırladığı Rekomandasyon tasarımlarına TSE adına verilen mütalâaları hazırlamıştır.

Meslek hayatı boyunca Sümerbank'ın çeşitli fabrikalarının tevsii ve modernleştirme projeleri üzerinde çalışmış, özel sektöre ait pek çok fabrikanın avan projelerini ve 2 büyük fabrikanın da tatbikat projelerini yapmıştır. Almanca, İngilizce, Fransızca ve Rusça bilmektedir.

Okurlarımızın hatırlayacakları üzere, 1964 yılında Yeni Delhi'de toplanan ISO Kongresinde Türk Delegasyonunun teşebbüsü ile RCD memleketleri Enstitüleri yetkilileri toplanmışlar ve aralarında işbirliği yapmaları üzere görüş birliğine varmışlardır. Yukarıdaki resim, Yeni Delhi dönüşü, Tahran'da İran İktisat Vezirinin TSE Başkanı Faruk A. Sünter ile yaptığı görüşmeyi tesbit etmektedir. (Sağdan itibaren İran Enstitüsü Genel Müdürü R. Shayegan, TSE Genel Sekreteri Velid İsfendiyar, Sünter, Güney Afrika Standardları Birliğinden Rauch ve Vezir görülmektedir).

Aşağıda, kuruluşların bu işbirliğinin ilk hareketine ait bir haberi bulacaksınız.

★

RCD çerçevesi içinde standard çalışmaları

RCD ortak çalışmaları arasında standard konularının da ele alınması kararlaştırılmış ve Türkiye - İran - Pakistan Standard Enstitüleri arasında gerekli işbirliğinin kurulması ön görülmüştü.

Bu program içinde, karşılıklı eleman çalışmaları da yer almaktadır. Bu cümleden olarak, Türk Standardları Enstitüsü'nün öncülüğü altında altı İranlı uzman, kuru meyvalarımızın yetiştirilmesi ve marketing çalışmaları üzerinde incelemeler yapmak ve bilgilerini artırmak üzere 27 Temmuz günü memleketimize gelmişlerdir.

İran Standardları Enstitüsü Horasan, Sistan, Doğu Azerbaycan, Batı Azerbaycan, Kerman ve Hamadan Eyaletleri Şube Müdürleri olan Mr. Javadi, Mr. Jamili, Mr. Khamoosh, Mr. Amini, Mr. Tahiripour ve Mr. Gharadaghi'den kurulu heyet, önce Malatya, Elâzığ, Erzincan'a gidecek ve kayısı kurutma tesislerimizde çalışacaklardır. Bundan sonra, programa göre İzmir, Manisa, Aydın'a gidilecek ve incir, üzüm kurutma tesislerinde benzeri çalışmalar yapılacaktır.

İran heyetinin bu gezisinde, Türk Standardları Enstitüsü adına Meyva Komitesi üyelerinden Prof. Kemâl Gökçe bulunacaktır.

TSE Teknik Kurulu Yeni Dönem Çalışmalarına Başladı

Türk Standardları Enstitüsü Teknik Kurulu 1966-67 çalışma döneminin ilk toplantısını 21 Temmuz 1966 Perşembe günü yaptı.

Bir yıllık çalışmalara başlangıç teşkil eden bu ilk toplantıda, gün- (Devamı 28. sayıfede)

TSE Hazırlık Gruplarında

KİMYA :

- ★ Kimya Hazırlık Grubu, Temmuz içinde kendi konusuna giren çeşitli standartlarla ilgili mütalâalar ve değişiklik teklifleri üzerinde çalışmış ve bunları cevaplandırmış, bu arada TS 178 «Pikle Deri», TS 214-234 «Mamül Deriler», TS 235 «Mamül Derilerin ve Köselelerin Kimyasal Muayene Metodları» ve TS 236 «Mamül Derilerin ve Köselelerin Fiziksel Muayene Metodları» standartlarında gerekli görülen değişiklikleri yapmıştır. Bu teklifler yakında Teknik Kurul'a sunulacaktır.

MAKİNA :

- ★ TS 11 «Temper Döküm Boru Rekorları (Fitingler)» standardının revizyonu ile «Dilimli Kır Döküm Kalorifer Kazanları» tasarısı üzerinde Alt Komite çalışmaları devam etmektedir.
- ★ «Fren Balataları», «Motor, Silindir Gömlekleri», «Çelik Kılıflı Bakır Alaşımli Yataklar», «Tazyikli Hava Çekiçleri için Hususi Hortumlar», «Yağ Keçeleri», «Oto ve Traktör Mağasları», «Oto ve Yol Makinaları için Patinaj Zincirleri» standartlarını hazırlayacak olan Teknik Komiteler kurulmuştur.

ELEKTRİK :

- ★ «Elektrikte kullanılan Yazı Sembolleri» tasarısının olgunlaştırılması için grup çalışmaları devam etmektedir.
- ★ «Alternatif Akım Kaynak Makinaları», «Emaye Bakır İletkenleri» ve «Yalıtkan Yağlar» tasarıları üzerinde Teknik komite çalışmaları yapılmaktadır.
- ★ «Anten Tesisleri», «Yıldırımından Korunma Tesisleri», «Aydınlatma Tesislerinde Kullanılan Lâmba Armatürleri», «Akım Ölçü Transformatörleri», «Gerilim Ölçü Transformatörleri», «Ayrıcılar» ve «Elle Kumandalı Açık Hava Tipi Kesiciler» tasarılarının Teknik Komite çalışmaları başlamıştır.
- ★ «Sert Çekilmiş Son Alüminyum Tel» ve «Ev Tipi Elektrikli Vantilâtorler» tasarıları Teknik Kurul'a sunulmak üzere hazırlanmıştır.

MÜTALALARI ALINMAK ÜZERE İLGİLİ KURULUŞLARA GÖNDERİLEN STANDARD TASARILARI (*)

MAKİNA :

Beyaz Yün Keçeler, Ad, Numara ve İşaret Plâkaları, Körüklü Havagazı Savaşları, Sıvı, Gaz ve Buhar için Kullanılan Kırdöküm Vanalar, Gazlar için Kullanılan Hafif Model Kırdöküm Yassı Vanalar, Kaynaklı Çelik Kalorifer Kazanları, Derin Kuyu Su pompaları, Basıncılı Tencereler (Düdüklü Tencereler).

ELEKTRİK :

Elektrolitik Bakır Toplayıcı Çubuklar, Değişken Dirençli Parafudrlar

MADEN :

Demir Cevherlerinden Alınan Nümunelerin Hazırlanması, Mangan Cevherinden Nümuneye Alma

İNŞAAT :

Gaz Beton Yapı Elemanları, Kırdöküm Banyo ve Dus Tekneleri (Küvetleri), Asbestli Çimentodan Yapılmış Basıncsız Pis Su ve Yağmur Suyu İleten Borular ile Boru Özel Parçaları, Yuvarlak Ağaçlar (Değerlendirme Genel Esasları — TS, 52 de Revizyon), Kerestelik İğne Yapraklı (Yumuşak Tomruklar — TS, 52 de Revizyon).

(*) Bu tasarılar hakkında görüş ve düşüncelerini bildirmek isteyenler TSE İhtisas Kurulları Yönetim ve Kontrol Müdürlüğüne başvurmalıdırlar.

Kuru Fasulye, Nohut ve Mercimek standardlarında değişiklik yapıldı

Daha önce Türk Standardları Enstitüsünce kabul edilerek yayınlanmış bulunan TS 141 «Kuru Fasulye», TS 142 «Nohut» ve TS 143 «Mercimek» standartlarını, bugünkü ihtiyaç ve ihracat uygulamalarımıza daha uygun bir hale getirmek amacıyla, TSE Ziraat Hazırlık Grubu tarafından yapılan çalışmalar sonuçlanmış ve bu standartlarda yapılması gerekli görülen değişiklikler, TSE Teknik Kurulu'nun 21.7.1966 tarihli toplantısına teklif halinde sunulmuştur.

Teknik Kurul'ca da uygun görülerek kabul edilen bu teklifin her üç standarda getirdiği yenilikleri aşağıda, bölüm ve madde numaralarını da belirterek okuyucularımıza sunuyoruz :

KURU FASULYE

0.2.2 — Yabancı Madde

Kuru fasulye taneleri içinde veya arasında bulunan kendinden başka her türlü canlı ve cansız maddelerdir.

0.2.3 — Kalbur Altı

5 mm'lik vuvarlak delikli kalbur altına geçen kuru fasulye tane ve parçalarıdır.

1.2.2 — Kuru Fasulye Çesitlerinin «B — İri» Boy Taneleri :

8 mm'lik kalburun altına geçen ve 5 mm'lik kalburun üstünde kalan kuru fasulye taneleri bu boya girer.

1.2.3 — Kuru fasulye çeşitlerinin A — Eniri, B — İri boylarında gösterilen en az ve en çok mm sınırları içerisinde kalmak şartıyla belli tane ölçülerinde parti hazırlanabilir. 1.2.1, 1.2.2 ve 1.2.3 boyları arasında boy karışımı toleransı en çok % 10 dur.

1.3 — DERECELER

Kuru fasulye çeşitlerinden her biri, aşağıdaki derecelendirme tablosunda ver alan Hektolitreye ağırlığı, yabancı madde, kalbur altı, bozuk tane, kırık tane ve diğer çeşitlerden taneler gibi faktörlerin tolerans sınırlarına göre iki dereceye ayrılır.

Kuru Fasulye Çesitlerinin Derecelendirme Tablosu

Dereceler	En az	En çok				
		Hektolitreye ağırlığı kg.	Yabancı madde %	Kalbur altı %	Bozuk tane %	Kırık tane %
I	73	1	1	1	1	5
II	71	2	3	3	3	10

1.5 — Kuru fasulyelerde su oranı en çok % 14,5 dur. (Yalnız Karadeniz bölgesi ürünü için % 4 tolerans kabul edilmiştir.)

NOHUT

0.2.2 — Yabancı Madde

Nohut taneleri içinde veya arasında bulunan kendinden başka her türlü canlı ve cansız maddelerdir.

0.2.3 — Kalbur Altı

5 mm'lik vuvarlak delikli kalbur altına geçen nohut tane ve parçalarıdır.

1.2.5 — Diter nohut çeşitleri (keci ve piç dahil) kendi adlarıyla ve orijinleri belirtilerek piyasaya arz olunur.

1.2.3 — Nohut çeşitlerinin A — Eniri, B — İri boylarında gösterilen en az ve en çok mm sınırları içerisinde kalmak şartıyla belli tane ölçülerinde parti hazırlanabilir. 1.2.1, 1.2.2 ve 1.2.3 boyları arasında boy karışımı toleransı en çok % 10 dur.

1.3 — DERECELER

Nohut çeşitlerinden her biri, aşağıdaki derecelendirme tablosunda ver alan Hektolitreye ağırlığı, yabancı madde, kalbur altı, bozuk tane, kırık tane ve diğer çeşitlerden taneler (Bu faktör karışık nohut için uygulanmaz) gibi faktörlerin tolerans sınırlarına göre iki dereceye ayrılır.

Nohut Çesitlerinin Derecelendirme Tablosu

Dereceler	En az	En çok				
		Hektolitreye ağırlığı kg.	Yabancı madde %	Kalbur altı %	Bozuk tane %	Kırık tane %
I	72	0,5	1	1	1	5
II	69	1	3	3	3	10

Not : Diğer çeşitler arasında keci ve piç oranı I. Derecede % 2 vi, II. Derecede % 5 i geçmez.

1.5 — Nohutlarda su oranı en çok % 14,5 tur.

MERCİMEK

0.2.2 — Yabancı Madde

Mercimek taneleri içinde veya arasında bulunan kendinden başka her türlü canlı ve cansız maddelerdir.

0.2.3 — Kalbur Altı

3 mm'lik vuvarlak delikli kalbur altına geçen mercimek tane ve parçalarıdır. (İç mercimeklerin 3 mm'lik kalbur altına düşenleri kalbur altı sayılmayıp normal mercimek gibi işlem görürler.)

1.1.4 — Kırmızı İç Mercimek

Tane içi (çenek) renkleri, turuncu kırmızıdır. Çeneklerin iç yüzleri düz, dış yüzleri vuvarlaklıdır.

1.1.5 — Yeşilimsi Sarı İç Mercimek

Tane içi (çenek) renkleri, yeşilimsi sarıdır. Çeneklerin iç yüzleri düz, dış yüzleri vuvarlaklıdır.

1.1.6 — Her çeşit için gösterilen en az dane iriliği üstünde belli ölçülerde mercimek partleri de hazırlanabilir.

1.2 — DERECELER

Mercimek çeşitlerinden her biri, aşağıdaki derecelendirme tablosunda ver alan Hektolitreye ağırlığı, yabancı madde, kalbur altı, bozuk tane, kırık tane ve diğer çeşitlerden taneler gibi faktörlerin tolerans sınırlarına göre 2 dereceye ayrılır.

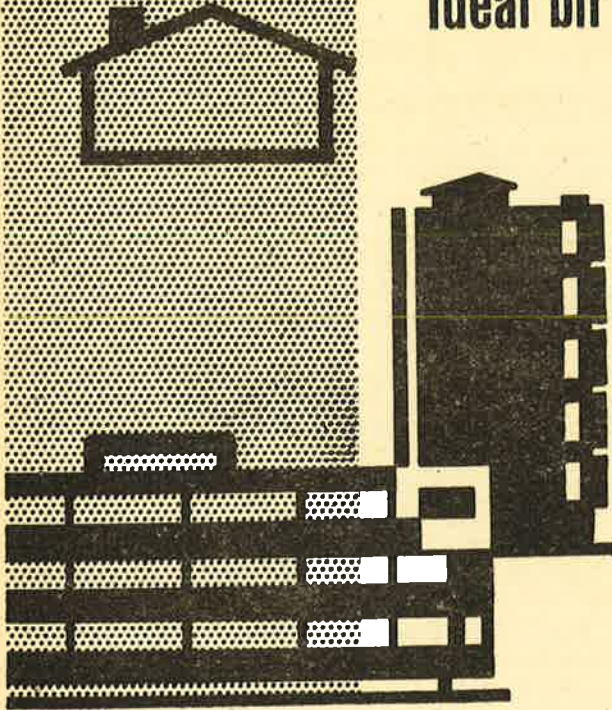
Mercimek Çesitlerinin Derecelendirme Tablosu

Dereceler	En az	En çok				
		Hektolitreye ağırlığı kg.	Yabancı madde %	Kalbur altı %	Bozuk tane %	Kırık tane %
I	75	1	1	1	3	5
II	75	2	3	3	5	10

1.4 — Mercimeklerde su oranı en çok % 14,5 dur.

Perlisol

Isı ve Ses tecridinde
İdeal bir agregadır.

- * Çatı tecrit betonları
- * Katlar arası ses tecrit ve tesviye betonları
- * İç duvarlarda ses ve ısı tecrit edici sıvalar
- * Boru tecritleri
- * Soğuk depoların tecridi

Perlisol ile mümkündür.

GRAFİKA

CECAT PERLİT MADEN ve SANAYİ ANONİM ŞİRKETİ

Büro : İstiklâl cad. Ankara İş Hanı 99/7 B – Tel.: 44 40 78
Fabrika: Sütlüce İmrahor Caddesi No. 25 – Tel.: 44 91 12

Standard — 79

STANDARD SOHBETLERİ

HAYAT STANDARDIMIZ YÜKSELİYOR AMA...

Armağan ANAR

Fert olarak her birimizin, memleket olarak politikamızın, hükümet olarak programımızın, uluslararası kurumların amacı birdir. Halkın hayat standardını yükseltmek.

İçimizden bir kaçının hayat standardının çok yüksek olması bizi tatmin etmez. Daha az yüksek olsun ama çoğumuzun hayat standardı belirli bir çizginin üzerinde olsun deriz. Kişi olarak, toplum olarak boyuna hayat standardımızı yükseltmeğe çalışırız. Anlaşılan zor iş, çünkü henüz ne uluslararası çalışmalarda ne de yurdumuzda tam başarı elde ettik diyemeyiz. Ve niyetimiz daha da uğraşmaktır hayat standardımızı yükseltmek için.

Hayat standardı maddî bir kavramdır. Hayat standardı, insanın kazancı artacak, artan kazancı ile medenî ihtiyaçlarını daha fazla karşılayabilecek, artırdığı ile daha da medenî seviyeye ulaşmak için gerekli olanları sağlamağa yönelecek demektir.

İnsanın evinde kalorifer, buzdolabı ve radyo olması hayat standardının yüksek olduğuna işarettir. Meselâ bizim toplumumuzda evinde radyo olanların sayısı arttıkça hayat standardımız yükseliyor diye sevinmeye başlamışızdır. Radyoyu akarsuyun, elektriğin, elektrikle işleyen araçların izleyeceği günleri umutla bekleriz. Ve inanırız bunlara sahip olduğumuz gün mesut olacağımıza.

Hayalinizi yıkmış gibi olmayayım ama hayat standardımızın yükselmesi bizi mesut etmeğe kâfi gelmeyecektir. Hayatımızın standardı yükselirken zihniyetimizin standardı yerinde sayarsa mesut değil hepimiz birer sinir hastası olabiliriz.

Her evde bir radyo olması soyut bir fikir olarak sevindiricidir. Ama her evdeki radyonun avaz avaz açılıp dört bir mahalveyi ayağa kaldırması radyoyu nasıl kullanması gerektiğini bilemeyecek kadar zihniyet standardından yoksun olanlara karşı bizi isyana sevkeder.

Elimizdeki medenî imkânları kullanmasını bilememenin ve kafalarımızın aynı tempoyla gelişmemiş olmasının ne kadar ızdıraplı olabileceğini son kısa tatilimde iyice anladım.

Hayatın standardı bir miktar yükselmiş olduğundan ailece tatile çıkma imkânına kavuşmuş bir kısım insanların, zihniyet değişmedikçe hiçbir yerde değil mesut olmak bir rahat nefes bile alamıyacağımı gördüm. O insanlar ki kendilerine reva görülen mua-

meleleri tabii karşılarlar, hayat standardları tatile çıkmalarına imkân verecek kadar yükselmiştir ama kendi değerleri ve lâyük oldukları seviye kafalarında belirmemiş demektir.

Bizleri tatil köylerine götürecek vapurlarımızın olması hayat standardı bakımından iyi bir not, ama o vapura rahatça bilet almak veya aldığımız bilet üstüne fark ödemedi oturma yer bulmak mümkün olmadığını öğrenmek, farkı ödediğimiz halde ayakta kalmak vapurları işletenlerin de o vapurlara binip bir yere gidenlerin de zihniyet seviyesi bakımından sıfır almasını gerektirmez mi.

Ya yolcuların davranış notu... Yol boyunca bağırtıta bağırta çalacağı pikabı için bile bir iskemle kapmış olan aile yanında yerlerde oturmak mecburiyetinde kalanlara pikabın iskemlesini beş dakika için bile ikram edemiyor. Mütemediyen sağda solda dolaşan çocukların boş iskemleleri de anneler babalar tarafından birer kıymetli hazine gibi kiskanccasına korunuyor. Acaba niçin içlerinden ayakta kalanlara biraz rahatlık vermek gelmiyor insanların.

Tatil için gittiğiniz şirin vatan köşesinde hiç de şirin olmayan sürprizlere ne demeli. Konforsuzluk buraların baş özelliği haline gelmiş. Herkes birbirine kendi zihniyet seviyelerini örtmek istercesine, «evet, çok iptidai ama bu da kendine mahsus bir hava yaratıyor» diyorlar.

Yok, yok. Zihniyet standardımızı yükseltmeğe mecburuz. Bugünün füze devrinde kanaatkârlık meziyet, şikâyet etmemek kibarlık sayılamaz.

Bize bilet almak ve yer bulmak imkânı vermeyen vapur idaresinden, bizi sardalye istifi gibi taşıyan dolmuşdan, helâsi bulunmayan eyeri pansiyon diye kiralayanlardan, önümüze bayat yemek koyan lokantadan, transistörlü radyosunu sonuna kadar açarak dolaşanlardan, temiz olmayan inşandan ve hayatımızın her anında bize lâyük olduğumuzdan daha azını verenlerin hepsinden şikâyetçi olmalıyız. Yoksa bütün bu yolsuzluklara karşı olduğumuzu kabullenmiş oluruz. Şikâyet etmesini bilmeliyiz ki bunlara herşey yutturulur zihniyeti deşsin. Halk olarak hayat standardımızı yükseltecek çareleri nasıl talep ediyorsak, maddî yönü gittikçe gelişen hayatımızla atbaşı gelişen bir zihniyetin verlesmesi için de taleplerimiz olmalı. Zira halktan gelen taleptir toplumları medeniyete götüren veya halkın sessizliğidir toplumları yerinde saydıran.

**ANA SANAYİ KOLLARIYLA
MEMLEKET HİZMETİNDE
OLAN SÜMERBANK'TA**

**YÜNLU - SERAMİK -
PORSELEN - ÇİNİ
PAMUKLU MAMULLERİNİN
EN İYİ VE EN
ZARIFINI BULACAĞSINIZ.**

Basın A — 2659 (80)

KILIÇOĞLU

Sanayi ve Ticaret Limited Şirketi

SERMAYESİ : 15.200.000,—

ESKİŞEHİR

Kiremit, Tuğla ve Ateş Tuğla Fabrikası

**Her Nevi Kiremit, Tuğla
ve Ateş Tuğlaları**

En iyi kaliteli mallariyle daima

müşterilerinin emrindedir

**ADRES : Posta Kutusu 7
İnönü Caddesi No: 59
Eskişehir**

**Telgraf adresi : KİREMIT
Telefon No. : 1364 · 2105**

İÇ FINDIKLARIN PİYASAYA ARZI VE KALİTE KONTROLÜ HAKKINDA REKOMANDASYON

«Geçen sayımızda okurlarımıza tam metnini sunacağımızı bildirdiğimiz ve E.C.E. nin Haziran ayında Cenevre'de yaptığı 21. Sebze ve Meyva Standardlaştırma Çalışma Grubu Toplantısında da 2 yıl süre ile rekomandasyon olarak uygulanması uygun görülen İç Fındık Standardını aşağıya aynen ahyoruz.»

I. TARIF

Bu standard, «Corylus Maxima Mill» ve «Corylus Avellana L» türlerine dahil olan ve onların melezlerinden elde edilen, kabuklarından ayrılmış iç fındıklara uygulanır.

II. ÖZELİKLER

A — Genel

Bu standardın amacı, hazırlama ve ambalaj safhasından geçerek, yoliama durumuna gelen iç fındıkların kalite özelliklerini tesbit etmektir.

B — Minimum Özellikler

İç fındıklar :

— Kuru olmak, rutubet oranı % 6

yi geçmemelidir. (*)

— Temiz olmalıdır.

— Tüketime elverişli şekilde kusursuz olmalıdır. (**)

— Çürüksüz, küfsüz, haşeresiz ve hastalık mantarlarından arı olmalıdır.

— Yabancı koku ve tad bulunmamalıdır.

— Taneler kusursuz ve bütün olmalıdır; çapı 2 mm ve derinliği 1 mm den az olan yaralar (vurgunlar) kusur sayılmaz. Bütün olmayan ve hacimlerinin 1/4 ünden fazlası eksik olan fındık danelerine «Kırık» adı verilir.

C — Sınıflandırma

İç fındıklar kalite esasına göre aşağıdaki üç sınıfa ayrılırlar :

i) EXTRA Sınıfı

Bu sınıfa giren fındıklar :

— Yüksek kaliteli.

— Kalburdan geçirilmiş veya boylanmış, (Krible veya Kalibre)

— Çesidin veya tipin şeklinde olmalıdır.

Bu sınıfta, azami olarak tüm ağırlığın % 1'i kadar ikiz fındık kabul edilir.

ii) Sınıf «I»

Bu sınıfa giren fındıklar :

— İyi kalitede

— Kalburdan geçirilmiş veya boylanmış (Krible veya Kalibre) olmalıdır.

Bu sınıfta azami olarak, tüm ağırlığın % 5'i kadar ikiz fındık kabul edilir.

iii) Sınıf «II»

Bu sınıfa giren fındıklar yukarıda belirtilen özelliklerin asgarisini bünyelerinde toplanan fındıklardır; kalburdan geçirme veya boylama ihtiyaridir.

Bu sınıfta, azami olarak tüm ağırlığın % 8'i kadar ikiz fındık kabul edilir.

III. KALİBRAJ (SİZİNG) BOYLARA

AYIRMA

Kabuksuz iç fındıkların çapı, orta kesitin çapı ile tesbit edilir ve bu iste. yuvarek delikli bir kalibrör (kalbur) kullanılır.

«EXTRA» ve «I» sınıflarda fındıkların asgarî çapı 9 mm olmalıdır; fakat bunlara pikolo veya benzerleri fındıklar dahil olmayıp, bu sonuncular için 6 ilâ 9 mm'lik bir çap kabul edilir.

Kabuksuz iç fındıklar ya kalburdan geçirilmiş veya çaplarına göre boylanmış olmalıdır. (Ya kalibre veya krible)

D) Kalibre Fındıklar (Çaplarına göre Boylanmış Fındıklar) (Sized Hazel Nuts)

Çaplarına göre boylanmış fındıklar için, azami ve asgarî çaplar arasındaki çap farkı 2 mm'nin üstünde olmamalıdır; «EXTRA» ve «I» sınıf için tesbit edilmiş ve yukarıda belirtilmiş asgarî çaplar gözönüne alınmak şartıyla bütün çaplar kabul edilmiştir.

II) Krible Fındıklar (Kalburdan geçirilmiş) (Screened Hazel Nuts)

Kalburdan geçirilmiş fındık denince, azami çapı tahsis ve tasrih edilmiş bir rakamın altında veya üstünde olan meyveler akla gelir; bununla beraber «EXTRA» ve «I» sınıflar için, tesbit edilmiş ve yukarıda belirtilmiş asgarî çap göz önüne alınmalıdır.

IV. TOLERANSLAR :

Her koli için sınıfının özelliklerine uymayan fındıklara, gerek şekli gerek kalitesi ve gerekse çapı bakımından toleranslar kabul edilmiştir. Ağırlıklara göre tesbit edilen toleranslar aşağıdadır :

i) Takdim Şekli ve Kalite Bakımından Toleranslar :

	Extra	«I»	«II»
	%	%	%
Tam gelişmemiş sertleşmiş, lekelenmiş ve limonlu (yellowish kernels)	2	4	8
Ekşi, limonlu, kekremiş, çürümüş, küflenmiş, kötü tadı kurtlanmış veya kurt yenikli (***)	1	1,5	3
Makina ile meydana gelen vurgun ve kırıklar (****)	3	7	10
Kabuklu fındıklar (zar, kapçık, veya kabuk parçaları, toz)	0,2	0,2	0,2
Yabancı maddeler	0,05	0,05	0,05

ii) Çap Toleransları (size tolerances)

Belirtilmiş olan çaplardan ayrı olarak fındıklarda bütün sınıflar için % 5 bir tolerans kabul edilir. Belirtilmiş olan çaplardan 0,2 mm daha fazla veya daha az bir çapta olan fındıkların bulunması bir kusur sayılmaz.

V. AMBALAJLAMA VE PİYASAYA ARZ :

A. Homogenlik (Conformity)

Her kolinin ihtiva ettiği fındıklar homogen olmalıdır, yani aynı ticari tip ve çeşit fındıklardan meydana gelmelidir. Bu konuda her memleket toleranslarını tesbit edecektir.

B. Ambalajlama :

Ambalajlama içindeki malı münasip bir şekilde koruyacak şekilde ve kullanılan malzemeler yeni, temiz ve yabancı kokulardan arı olmalıdır.

VI. İŞARETLEME :

Her kolinin üstünde silinemeyecek şekilde ve okunaklı harflerle aşağıda belirtilen hususlar bulunmalıdır :

A. Kimlik Tesbiti

Ambalajcı)

Sevkedici)

'nin isim ve adres veya markaları.

B. Maddenin Nev'i

Kabuksuz iç fındık

C. Maddenin Menşei (Orijini)

Yetiştirme bölgesi, veya milli veyahut mahalli ticari adı.

D. Ticari Özellikler

— Sınıfı «EXTRA», «I», «II»

— Ticari tip veya çeşiti

— Boyları : kalibre fındıklardan bahsedildiği zaman asgarî ve azami çaplar; krible fındıklardan bahsedildiği zaman ise önünde «üstünde» kelimesi bulunan asgarî çap veya önünde «altında» kelimesi bulunan azami çap.

— Brüt veya net ağırlık. Eğer brüt ağırlık belirtilirse 50 kiloluk ve daha fazla çuvallar için dara % 2,5'dan yukarı olmamalıdır 50 kiloluktan az çuvallarda dara % 3,5'dan yukarı olmamalıdır. Eğer madde çift çuvallarda takdim ediliyorsa, bunlara kâğıt ve polietilen çuvallar dahil değildir - net ağırlık belirtilmelidir.

— Eğer ithalci memleket arzu ederse, istihsal senesi

E. Resmî Kontrol Markası (İhtiyari)

(*) Rutubet oranı, 4 saat süre ile 100°C de bulunan bir etüve konmuş fındıklara göre hesaplanır. Bu oran, iki yıl süre ile yapılacak ek deneylerden sonra tekrar gözden geçirilmeye elverişlidir.

(**) Mevcut doküman, fındıkların renklerini değiştiren dahili veya harici lekeleri göz önüne almamakla beraber, bu lekelerin, yenmeye mâni olmayacak şekilde bulunmalarını şart koşar.

(***) Eğer eski bir mahsulün meyvele, ri bahis mevzuu olursa, bu toleranslar «EXTRA» «I», «II» sınıfları da dahil olmak üzere % 1 % 2,5, % 4 olarak kabul edilir, yalnız işaretlemeye mahsulün senesi veya «eski mahsul» ibaresi bulunmalıdır.

(****) Kırıkların yüzdesi her üç sınıf için % 1, % 2 % 4 den fazla olamaz.

TÜRK STANDARLARI

Türk Standardları Enstitüsü
NİSAN 1966
Birinci Baskı

DUVARLAR İÇİN BETON BRİKETLER

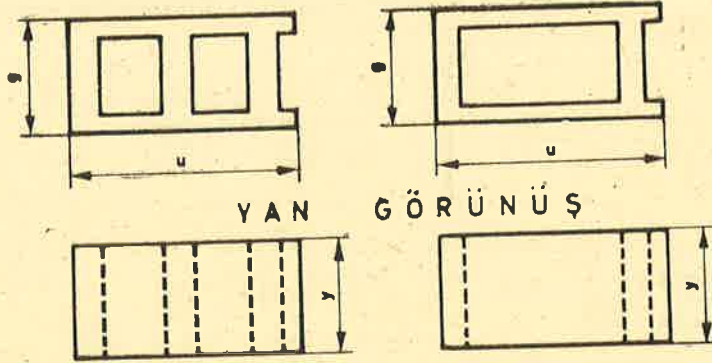
Precast Concrete Blocks for walls

TS 406/4

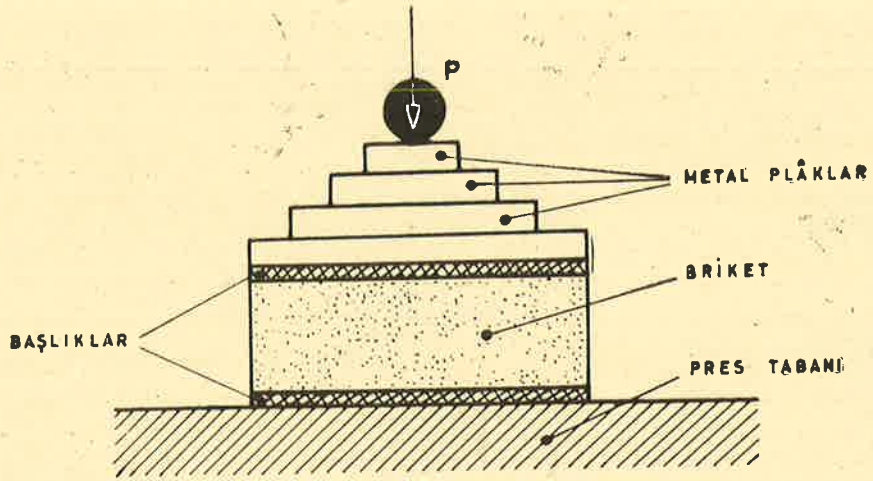
UDK 691/3

Ölçüler, cm dir

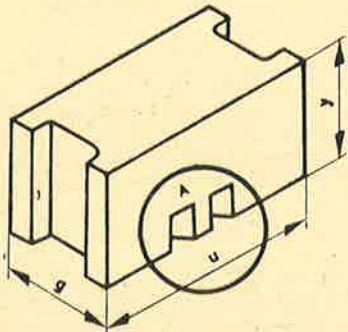
PLÂN

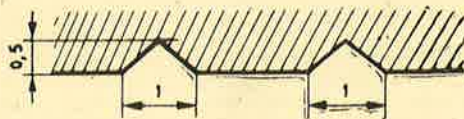
ŞEKİL_6 Baca briketleri.

ŞEKİL_7

A DETAYI

ŞEKİL_8

Yeni Standartlar

-I-

DUVARLAR İÇİN BETON BRİKETLER STANDARDI

Turhan SÜKAN
İnş. Yük. Müh.

İnşaat Hazırlık Grubu tarafından hazırlanan «Düvarlar İçin Beton Bricketler» Standardı 22/4/1966 tarihinde TSE Teknik Kurulunca Türk Standardı olarak kabul edilmiştir. Böylece bu standard inşaat gereçleri standartlarında büyük bir boşluğu doldurmuştur.

Bilindiği gibi, bricketler uzun zamandan beri yerli piyasada yapılmakta ve kullanılmaktadır. Fakat şimdiye kadar, tipleştirmek ve kalitesini yükseltmek için herhangi bir adım atılmamıştır. Bu sebeple, maalesef açık bir gerçek olan kalitesiz bricketler piyasada alıp yürümüştür. Bu standardla, piyasanın bu düzensizliğini bir sistem dahiline sokmak imkânı olacaktır.

Bu standard,

- Doğal agrega
- Yüksek fırın curufu
- Kömür ve kok curufları
- Hafif doğal agrega (sünger taşı ve tüfleri gibi)
- Fırınlanmış kil
- Tuğla kırıntıları

— Yüksek ısı derecesinde hacmi genişletilmiş ve âniden soğutulmuş mineral agregalar. (Vermikülit, perlit gibi) ve benzeri veya karışımlarıyla yapılan dolu ve boşluklu beton bricketleri içine almıştır.

Gerçi İnşaat Hazırlık Grubu, yukarıda sayılan değişik agregalarla yapılan bricketlerin her biri için ayrı bir standard yapmayı da dü-

şünmüştür. Fakat sonunda, piyasanın bu kadar düzensizliğini ayrı ayrı standartlarla düzeltmenin zor olacağını düşünerek, bunları bir standard halinde birleştirmeyi uygun görmüştür.

Bu standardda bricket boyutları üzerinde de titizlikle durulmuş, piyasanın normal bricket boyutları alındığı gibi, inşaatta lüzumlu diğer boyutlarda ithal edilmiştir.

Bricket şekilleri ve bricket boşlukları ise genel çizgileriyle belirtilmiş ve muhtelif tip bricketler gösterilmiştir. Bununla beraber boşluklu bricketlerde boşluk şekli ile adedi serbest bırakılmıştır.

İnşaat Hazırlık Grubu, beton bricket veya beton blok deyimi üzerinde de durmuş olup, beton bricketler deyimini uygun görmeye beraber beton bloklar deyimini de aynı anlamda kullanmayı kararlaştırmıştır. Piyasada bricket adı ve teknik alanda da blok adı daha yaygındır.

Bu standardda diğer önemli bir noktada basınç dayanımına göre bricketlerin sınıflara ayrılmasıdır. Bricketler yüksek, normal ve alçak dayanımlı olmak üzere üç sınıfa ayrılmıştır.

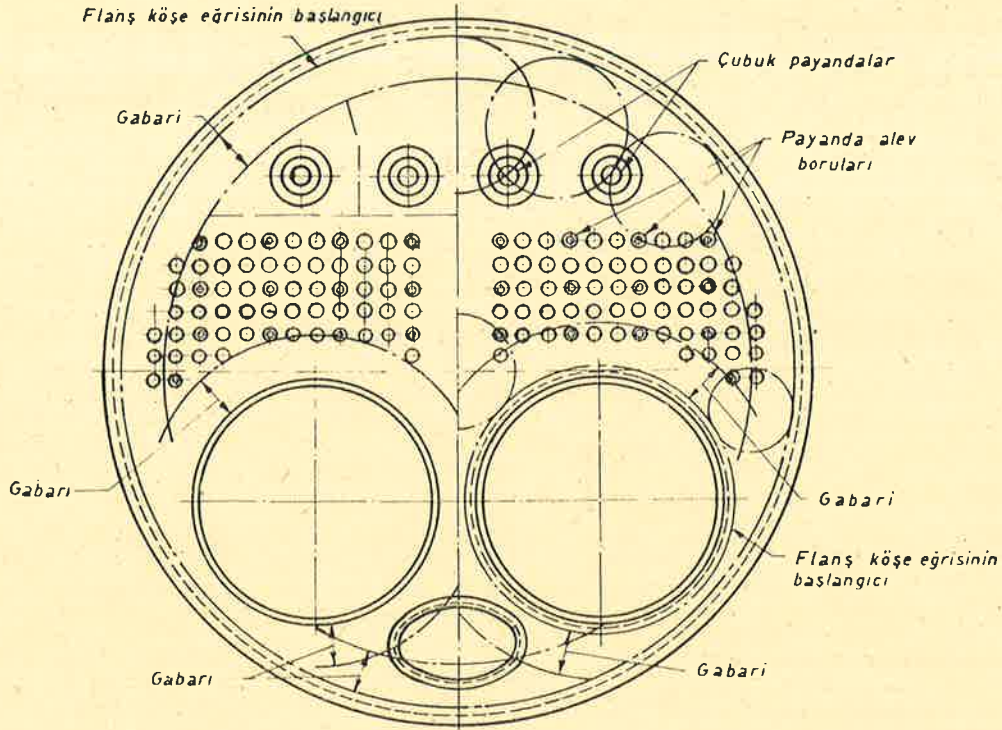
- Yüksek dayanımlı bricketler 100 ilâ 125 Kgf/Cm2
- Normal dayanımlı bricketler 50 ilâ 75 Kgf/Cm2

— Alçak dayanımlı bricketler 25 Kgf/Cm2 basınç dayanımlıdır.

Bricket beton dozağı için standardda asgari bir limit konmamış, basınç dayanımına ulaşmak için imalatçının granülometri, su/cimento oranı, agrega çimento oranlarının en uygununu seçmesi istenmiştir.

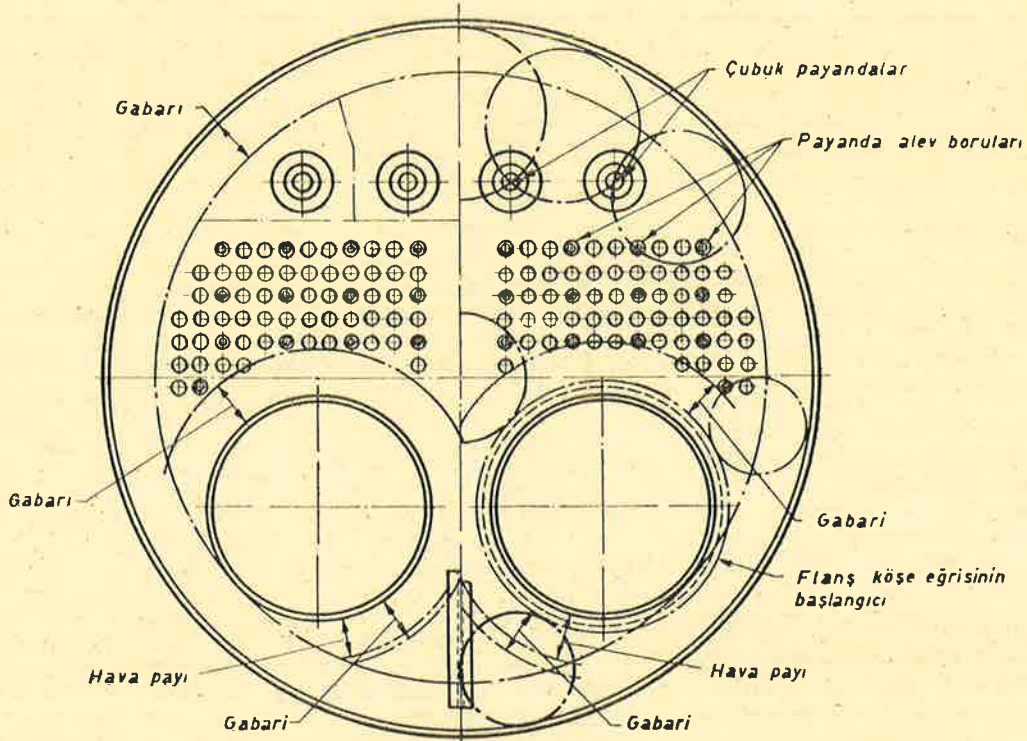
Bu arada İmar İskân Bakanlığının, hali hazır piyasada mevcut bricketlerin durumunu tesbit için yapmış olduğu bir araştırmadan da bahsetmek yerinde olacaktır. Bu araştırmaya göre piyasada bricketlerin basınç dayanımı 20 Kgf/Cm2 altında olduğu hayretle görülmüştür. Bunun başlıca sebebinin, imalatçıların curuf diye iyice yanmamış ve büyük bir kısmı kül olan bina kalorifer kazanı curuflarını hiç bir ameliyeye maruz bırakmadan kullanmaları ve aynı zamanda beton tekniğinin icap ettiği teknikten uzak metodlarla bricket yapmalarıdır. Diğer enteresan bir noktada, Karabük'te yüksek fırın curufları dururken, imalatçının, yarı yanmış ve bol küllü bina kalorifer kazanı curuflarını kullanmasıdır. Halbuki yüksek fırın curufu, her bakımdan kalorifer kazanı curufuna şayanı tercih ve aranan agrega malzemesidir.

Sonuç olarak, ümit ediyoruzki bu standardla, bricket kalitesi yükselecek ve kalitesiz bricket yapımından dolayı inşaatlarımızda görülen aksaklıklar ortadan kalkacaktır.

Alın aynalarının dış kazan veya ocağa kaynağı

Şekil.77

Şekil.78

Şekil.77 ve 78 Ekonomik kazanlarda alın aynalarının tipik olarak yerleştirilmesi

Kaynaklı Silindirik Buhar Kazanları Standardı

Feyzi ÖZİL
Makina Yük. Müh.

1965-66 Genel Kurulundan önce TSE Teknik Kurulunca kabul edilen en önemli standartlardan biri de şüphe yok ki «Kaynaklı Silindirik Buhar Kazanları» Standardıdır. Bu standardın kabulünü, tarihi bir olay olarak nitelendirmek de mümkündür. Zira kazanlar için bu derece başı boşluk hiçbir ülkede görülmemiştir. Özellikle uyar ülkelerde basınç altında bulunan kaplar ve buhar kazanları çok sıkı kanun, nizamname, kararname veya talimatlara bağlandığı halde memleketimizde bu konuyu disiplin altına alan mevzuat hemen hemen yok gibidir. Buhar kazanları hakkında yürürlükte olan yegâne mevzuat «Merakibi Bahriyeden Mada Mahallerde Kullanılan Müvellidi Buharlarla Buhar ve Motörler Nizamnamesine Muhalefet Edenler Hakkında Kanun — 16 Teşrinisanı 329 (1913)» adını taşımaktadır. Tekniğin bugünkü ilerleyişi karşısında, 1913 tarihli kanun ve nizamnamenin hiçbir anlam taşımayacağı açıktır.

Memleketimizde sanayi in kurulmasından bu yana görülen kazan patlamalarındaki can ve mal kayıplarında, buhar kazanları hakkında mevzuatın bulunmaması başlıca rolü oynamıştır. Sınai kuruluşlarımızda yapılacak dikkatli bir inceleme, teknik güvenlik bakımından buhar kazanlarında büyük noksanlar bulunacağını gösterecektir. Patlamalarda, bu noksanlıkların ilk sebep olduğu anlaşılmaktadır.

Silindirik buhar kazanları standardının kabulünü, kazanlar hakkındaki noksan mevzuatın tez elden çıkarılmasına yol açmasını candan dileriz. Bu konuda, ilgili meslek kuruluşları ile bakanlıkların dikkatini çekmeyi önemli bir görev saymaktayız.

Standard, föyleri ile birlikte 100 sayfayı geçmektedir. Standar-

dın hazırlanmasında çeşitli yabancı kaynaklardan faydalandığı gibi, son safhasına gelmiş ve ilgili bütün üyelerce kabul edilmiş «ISO-Buhar kazanları tasarısı Rekomandasyonu»ndan da geniş çapta faydalanmıştır.

Özellikle, belirtmek isteriz ki, tasarımın hazırlık safhasında memleketimizin değerli kazan imalatçılarının temsilcileri ile yapılan görüşmelerin de faydası çok büyük olmuştur.

Kabul edilen kaynaklı silindirik buhar kazanları standardı, yalnız ilgililer, imalatçılar ve alıcılar için değil, Üniversite ve Yüksek Okul öğrencilerine de özellikle faydalı olacaktır. Standard basılır basılmaz Üniversitelere birer nüsha gönderilecektir.

Bu yazımızda kısa da olsa standardı özetlemeye imkân yoktur. Bundan dolayı sadece standardın neleri kapsadığını açıklamakla yetineceğiz.

Standard, karada kullanılan ve direkt ateşlenerek çalışan kaynaklı silindirik ve lokomotif tipi kazanları kapsar. Kazanların sınıfları belirtildikten sonra bunlarda kullanılan çeşitli malzemeler ele alınmaktadır. Malzeme olarak ISO Standardlarında yer alan spesifikasyonlar esas alınmıştır. Bu malzemeler için verilen kimyasal bileşimde, maksimum miktarlar alınmış olduğundan bugün tanınmış firmalar tarafından imâl edilmekte olan çeşitli çelikler kolayca malzeme şartının içine girebilmektedir. Kazanlarda kullanılacak malzemenin belli edilmesi ile ilk güvenlik şartı elde edilmektedir. Gelişi güzel ve hiçbir kontrole tâbi tutulmadan kazan yapımında kullanılan malzemelerin tehlike yaratacağı şüphesizdir.

Standardda ikinci husus olarak,

kaynak işlemleri ele alınmaktadır. Bu bölümde kaynak ağızlarından, elektrotlardan, kaynak metodlarından ve nihayet kaynak dikişlerinin radyografik muayenelerinden etrafıca söz edilmektedir. Bugün imâl edilen kazanlarda, kaynak bakımından hiçbir kontrol yapılmamaktadır, bu kontrolden devlet kontrolünü kasdetmekteyiz. Daha sonra Standardda kazanların tâbi tutulacağı ısı işlemleri belirtilmekte ve bunlar için şartlar koşulmaktadır. Bilindiği gibi ısı işlemleri ile kazan veya parçalardaki kaynaklardan doğan gerilimler giderilmekte ve böylelikle çalışma güveni sağlanmaktadır.

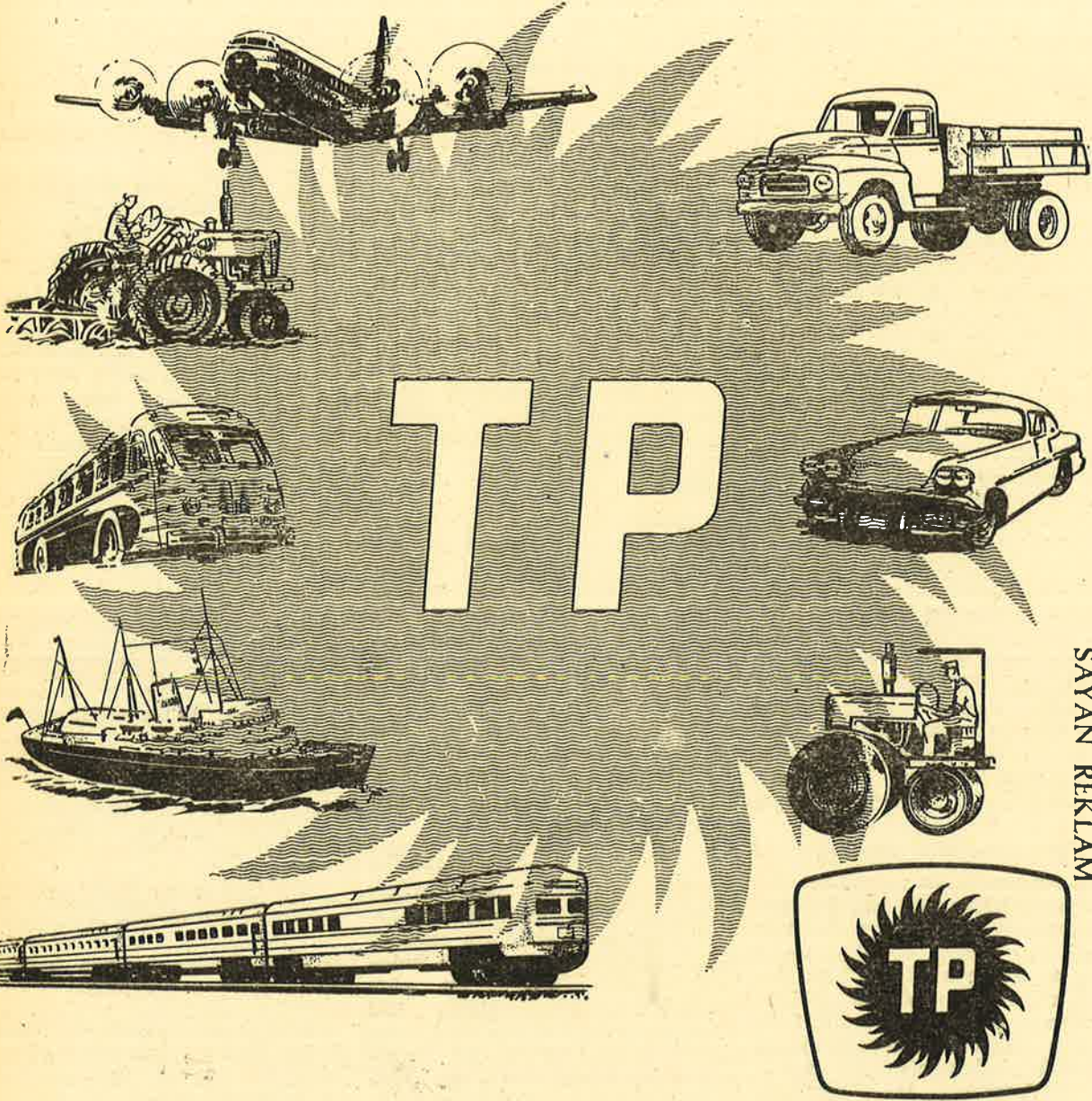
Standardda daha sonra boyutlandırılmadaki hesaplar birer birer açıklanmakta, et kalınlıklarının hangi esaslarla tâyin edileceği anlatılmaktadır. Kazanlardaki et kalınlıklarının bu formüllerle hesap edilen miktarlardan daha az olması şart koşulmaktadır. Bu formüllerin öğretim kuruluşlarında çok faydalı olacağına inanmaktayız.

Son olarak da imali tamamlanan kazanların ne gibi muayenelere tâbi tutulacağı belirtilmektedir. Bu muayenelerin başında hidrolik basınç deneyi gelmektedir.

Standardın sonunda da piyasaya arz edilen kazanların fabrika levhaları üzerinde ne gibi işaretlerin veya bilgilerin bulunacağı sayılmaktadır.

Standardın her türlü kusurdan âri ve ideal denecek derecede mükemmel olduğunu iddia etmiyoruz. Elbette uygulama sonunda görülecek bazı sakıncalar zamanla yapılacak revizyonlarla giderilecektir. Fakat şuna inanmaktayız ki, hazırlanan bu Standard mal ve can kaybını asgari hadde indirecek ve dolayısıyla memlekete hayırlı hizmet görecektir.

Kendi öz malın olan petrolü kullan ...

SAYAN REKLAM

TÜRKİYE PETROLLERİ A.Ö

Standard — 82

BAŞKA ÜLKELERDEKİ STANDARD KURULUŞLARINI TANIYALIM

NORVEÇ STANDARDLARI BİRLİĞİ

(NORGES STANDARDISERINGS - FORBUND - (NSF))

Doğuşu :

I. Dünya Savaşı yıllarında ve özellikle savaş izleyen yıllarda, Norveç Endüstrisinin ileri gelen kişileri, Norveç'te endüstri standardlarını düzenleyecek bir enstitüye şiddetle ihtiyaç bulunduğunu öne sürmüşlerdir.

Bu istekleri karşılamak üzere Norveç Endüstrileri Federasyonu tarafından meydana getirilen bir komite konuyu incelemiş ve 1923 yılında bu komitenin tavsiyelerine uyularak, Federasyona bağlı bir Standardlaştırma Komitesi kurulmuştur.

Kurulduğu günden itibaren aktif bir faaliyet göstermeye başlayan Komite, ilk ağızda, özellikle gemi inşa endüstrisini ilgilendiren pek çok temel standardı yapmış ve 1931 yılına kadar başarı ile standardlaştırma hizmetleri görebilmiştir.

1931 yılında yapılan bir reorganizasyonla bugünkü Norveç Standardları Birliği doğmuştur.

Üyeleri :

Birliğin üyeleri, endüstri, ticaret alanlarını ve ev kadınları teşkilâtını da içine alan 16 özel organizasyon ile, Hükümetten 5 Bakanlık ve 3 Resmî Kurulardan ibarettir.

Gelirleri :

Birlik kurulduğu günden beri gelir kaynaklarını, özel sektörün yardımları (bu yardımlar, hem özel siparişler vermek, hem de birliğin genel hizmetlerinin yürütülmesini sağlamak amacıyla yapılmaktadır), Hükümetin ayırdığı

ödenek, özel idare yardımları ve standard satışları teşkil etmektedir.

Birliğin üç yıl önceki giderleri 555.000 Norveç Kronu idi.

Kuruluşun yapısı ve Standardların Niteliği :

Norveç Standardları Birliği, bünyesinde kamu çıkarlarının da temsil edildiği özel bir kuruluştur. En yüksek organı olan Genel Kurul, 3 üye kuruluşun gönderdikleri 37 temsilciden meydana gelmektedir. Birliğin yönetiminden sorumlu olan Yönetim Kurulu 7 üyeden kuruludur ve Genel Kurul içinden seçilmektedir.

Standard tasarımları genel olarak teknik komiteler ve eksperler grupları tarafından hazırlanmaktadır. Makina endüstrisi, gemi inşa endüstrisi ve inşaat gibi büyük alanlarda standardlaştırma işlerini yürüten özel kuruluşlar vardır ve bunlar Birlikle koordine bir şekilde faaliyet gösterirler. Bu kuruluş hazırladıkları tasarımları «Norveç Standardı» olarak kabul edilmek üzere Birliğe sunarlar ve kabul işleminden sonra yayınlarlar.

1963 yılında sayısı 886'ya bulan mecburi yürürlükteki Norveç Standardları, genellikle Makina, İnşaat ve Hastane Eşyaları dallarını kapsamaktadır.

Markası :

Kısa adı ile (NSF) olarak tanınan Birlik, (NS) markasını standartlara uygunluğu belirtmek üzere kullanmaktadır.

Markanın uygulama kuralları NSF Yönetim Kurulunca tesbit edilmektedir.

TÜRK STANDARDLARI
ENSTİTÜSÜ ADINA
SAHİBİ VE BAŞYAZARI : **Faruk A. SÜNER**
MÜESSESE MÜDÜRÜ : **Velid İSFENDİYAR**
GENEL YAYIN MÜDÜRÜ : **M. UYGUNER**
BU SAYININ SORUMLU YAZI
İŞLERİ MÜDÜRÜ : **İ. Taner BERKÜN**

BAŞILDIĞI YER : **Türkiye Ticaret Odaları,
Sanayi Odaları ve
Ticaret Borsaları Birliği
Matbaası - Ankara**

TELGRAF ADRESİ : **STANDARD — ANKARA**
T E L E F O N : **17 91 24**
POSTA KUTUSU : **73 Bakanlıklar — ANKARA**

İ L A N T A R İ F E S İ

Tam sahife 800 TL.	1/2 sahife 450 TL.	1/4 sahife 250 TL.
-----------------------	-----------------------	-----------------------

Arka kapak içi 1000 lira. İlâve renk başına 250 lira fark alınır.

A B O N E Ş A R T L A R I

ADİ POSTA		UÇAK POSTASI	
Yıllık	12 Lira	Abone bedeline	
6 aylık	6 Lira	uçak postası	
Sayısı	1 Lira	ücreti ilâve	
		edilir.	

Yazılar, Derginin ve vazarın adı anılarak ıktibas olunabilir.

MİLLETLERARASI STANDARDLAŞTIRMA HABERLERİ

ISO'DA ÜÇ YENİ TEKNİK KOMİTE KURULDU

ISO Konseyi, 14-17 Haziran tarihlerinde Cenevre'de yapmış olduğu 1966 yılı toplantısında 3 yeni Teknik Komitenin kuruluşunu kabul etmiştir.

«Toz Metalürji Malzemeleri ve Mamulleri» adını taşıyan 119 numaralı Teknik Komite'nin çalışmaları na 22 ISO üyesi ülke katılacaktır. Komite'nin Sekreteryahgını İsveç üzerine almıştır.

Sekreteryahgını İran'ın yapacağı 120 Numaralı «Deri» Komitesinin ise 10 iştirakçi üyesi bulunmaktadır.

Yeni kurulmuş bulunan ISO/TC 121 «Anestezikler ve Bunlarla İlgili Ekipmanlar» Komitesinin de 19 iştirakçi üyesi bulunmakta ve sekreteryahgını İngiltere yapmaktadır.

Türkiye, yukarıdaki üç Teknik Komitenin çalışmalarına Gözlemci üye olarak katılacaktır.

Bilindiği gibi ISO üyesi ülkeler, Dünya standardlarının tasarımlarını hazırlayan Teknik Komitelere iştirakçi, ya da gözlemci olarak katılabilmektedirler. İştirakçi üyeler, rekommantasyon tasarımlarının kabulünde olumlu ya da olumsuz yönde oy kullanma hakkına sahip bulunmaktadırlar.

Bunun yanısıra, gözlemci üyeler ise, Teknik Komite çalışmalarında elde edilen gelişmelerden zamanında haberdar edilmektedirler.

BSI, vida biçimleri konusunda ISO'nun metrik sistemini kabul ediyor

İngiliz Standardları Enstitüsü (BSI) son olarak yayınladığı bir genelgede İngiliz endüstrisine, gelecekteki çalışmalarında, milletlerarası alanda geçerli olan ISO Vida Biçimleri (Formları) sistemini mümkün mertebe kullanmalarını tavsiye etmektedir.

Böylelikle Whitworth, B. A. ve B. S. F. sistemleri zamanla terk edilecektir. Mevcut ekipmanlar ve stoklar gözönünde tutulursa, bu değişikimin kısa bir süre içinde mümkün olmayacağı anlaşılmaktadır.

Bu tavsiyenin, uzun vadede, ihracat ve produktivite yönünden büyük yardımları olacağı ve İngiliz firmalarının, özellikle son zamanlarda sık sık karşılaştıkları depolama ve muhafaza problemlerini ortadan kaldıracığı umulmaktadır.

Yeni karar, İngiliz Standardları Enstitüsünün Makina Endüstrisi Standardları Komitesi tarafından alınmış ve Mühendislik Dairesi Konseyi ile Genel Kurulca kabul edilmiştir. Endüstrinin çeşitli dalları, özellikle elektrik ve telekomünikasyon endüstrileri de kararı benimsemişlerdir. BSI, bu konuda hükümet çevrelerinden de yardım ve destek bulacağını ummakta, bakanlıkların, çeşitli kamu kurumlarının ve millileştirilmiş endüstrilerin, satın alma ve üretim politikalarına bu hamlenin ışığında yeni bir yön vermelerini beklemektedir.

BSI Genel Kurul Başkanı Sir Anthony Bowlby, BSI tarafından bu konuda düzenlenen ve endüstri ileri

gelenlerini bir araya toplayan konferansta (1) ISO'nun çok uzun süren çalışmalarından sonra vida biçimleri konusunda anlaşmaya varabilmiş olduğunu belirttiikten sonra bu anlaşmanın, dünyadaki endüstriler arasında, vida biçimleri bakımından bir düzenin kurulmasına ve çeşitli farklılıkların ortadan kaldırılmasına yardım edeceğini söylemiştir.

(1) Bu Konferansla ilgili etraflı bir yazıyı gelecek sayımızda bulacaksınız.

HİNDİSTAN'DA KALİTE KONTROLU İÇİN BÖLGE LABORATUVARLARI KURULUYOR

Öğrendiğimize göre Hindistan İhracatı Kontrol Konseyi, özellikle çeşitli mühendislik ve kimya dallarında olmak üzere, bütün malların kalite kontrolünü yapacak olan 5 yeni bölge laboratuvarını kurmak için teşebbüse geçmiştir.

Laboratuvarlar, Bombay, Calcutta, Madras, Cochin ve Delhi'de kurulacaktır. Hindistan'ın ihracat mallarından % 80 i gemilere yüklenmeden önce mecburi kalite kontrolüne tabi tutulmaktadır. Yukarıda sözünü ettiğimiz Konsey, denizasırlı alıcı firmaları, Hint Mallarının kalitesi konusunda uyarmak amacıyla, kontrol faaliyet ve teşebbüslerini geniş bir kampanya ile duyurmaya karar vermiştir.

AĞUSTOS VE EYLÜL AYLARINDA YAPILACAK ISO VE IEC TOPLANTILARI

16 — 20 Ağustos	Helsinki	ISO/TC 89/SC 3	Deri ve Kereste Mamülleri/ Kontrolplak
5 — 8 Eylül	Londra	ISO/TC 20	Uçak
12 — 16 »	Hamburg	IEC/TC 39	Elektronik Tüpler ve Valfler
13 — 15 »	Paris	ISO/TC 101	Yükleme, Boşaltma ve Taşıma İşleminde Kullanılan Sürekli Mekanik Teçhizat
19 — 23 »	Paris	IEC/TC 4	Hidrolik Türbinler
19 — 24 »	Stockholm	ISO/TC 61	Plastikler
20 — 23 »	Vargova	ISO/TC 27/SC 2	Katı Madensel Yakıtlar/Taş Kömürü ve Linyit
26 Eylül — 1 Ekim	Bükreş	IEC/TC 32	Sigortalar
27 — 28 Eylül	Paris	IEC/TC 32 A	Yüksek Voltaj Sigortaları
		IEC/TC 32 B	Düşük Voltaj Sigortaları
		ISO/ATCO	Testler İçin Atmosferik Şartlar Hakkındaki Koordinasyon Komitesi
28 Eylül — 1 Ekim	El Escorial	ISO/TC 77	Asbestli Çimento Mamülleri

Endüstri vanilâtörleri ile ilgili ISO çalışmaları

Endüstride kullanılan vanilâtörlerin test metodlarını standardlaştırma konusunda milletlerarası bir anlaşmayı sağlamak yolunda ilk gelişmeler, yeni kurulmuş bulunan ISO/TC 117 «Endüstriyel Vanilâtörlerin Test Metodları» Teknik Komitesinin son Londra toplantısında elde edilmiştir.

Belçika, Çekoslovakya, Danimarka, Fransa, Almanya, Hindistan, Hollanda, Polonya, İsviçre, İngiltere ve A.B.D. delegelerinin hazır bulunduğu toplantıyı, IEC'nin 43 numaralı «Elektrik Vanilâtörler» Teknik Komitesi'nin ve ilgili diğer milletlerarası kuruluşların temsilcileri de izlemiştir.

Toplantıda, birisi vanilâtörlerin performans testleri ile, diğeri de gürlütlü ölçme testleri ile uğraşacak olan iki alt komitenin kurulması kararlaştırılmıştır.

IEC bünyesinde bulunan 43 numaralı «Elektrik Vanilâtörleri» Teknik Komitesi ise, endüstriyel nitelikte olanların dışında bulunan, tavan, yer, masa v.s. tipi vanilâtörlerin Dünya Standardlarını hazırlamaktadır.

ISO/TC 117'nin toplantısında, ISO'nun ilgili diğer teknik komiteleri ile ne şekilde ilişkiler kurulacağı da tesbit edilmiştir.

ISO'nun yeni üyesi

SİNGAPUR'DAN BAŞKA UÇ ÜLKE DE MUHABİR ÜYELİĞE KABUL EDİLDİ

ISO Konseyi'nin bu yıl yaptığı toplantıda, Singapur 55 inci üye olarak Milletlerarası Standardlaştırma Teşkilâtı'na kabul edilirken, Kıbrıs, Suriye ve Madagaskar'ın da Muhabir üye sıfatı ile teşkilâta katılmaları uygun bulunmuştur.

Singapur'un yeni ISO üyesi olan kuruluşu, «Endüstriyel Araştırma Merkezi» dir. Muhabir üyeler ise, Kıbrıs'tan «Bayındırlık ve Haberleşme Bakanlığı», Madagaskar'dan «Tarım ve İşe Bakanlık», Suriye'den de «Endüstriyel Test ve Araştırma Merkezi» dir.

Diğer taraftan, 1947 den beri ISO üyesi olarak tescil edilmiş bulunan Yeni Zelânda Standardlar Enstitüsü (NZSI), teşkilâttan çekilmiş ve Yeni Zelânda'yı «Standardlar Birliği (SANZ)' nin temsil etmesi Konsey tarafından oybirliği ile kabul edilmiştir.

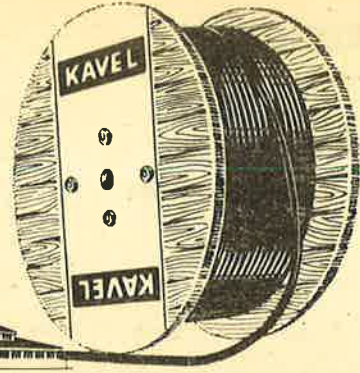
ISO

REKOMANDASYONLARI

- ISO/R — 444 Flogopit Mika Blokları, sayfaları ve kırıkları Boyutlara göre Derecelendirme Metodları
- ISO/R — 446 Mikroskopi, Okunaklılık Testleri
ISO Test Araçlarının Tarifi ve Bunun, Fotografik Döküman Hazırlamadaki Kullanılışı
- ISO/R — 447 Makina Kontrol Takımlarının İşletme Yönü
- ISO/R — 448 Endüstriyel Gaz Silindirlerinin, İçindekileri Aynen İfade Edecek Nitelikte İşaretlenmesi
- ISO/R — 449 Deniz Seferlerinde Kullanılan A. Sınıfı Manyetik Puslalar ve Pusla Sehpaları
- ISO/R — 450 Uçaklara, İçilebilen Kalitede Su Alma Bağlantıları
- ISO/R — 451 Uçaklarda Basınçlı Yağlama Bağlantıları
- ISO/R — 452 35 mm'lik Mikro-film Okuma Aletinin Esas Karakteristikleri
- ISO/R — 453 Tansiyon Aktif Maddeler Tarifli 1 inci Liste
- ISO/R — 454 Eşit Seslendirme İçin, Dar Ses Bantlarının Difüze Alanda Ses Basınç Kademeleri Arasındaki İlişki
- ISO/R — 455 Sabun Analizinde Toplam Ham Yağ Asitlerinin Tayini
- ISO/R — 456 Sabun Analizinde Serbest Kostik Alkali Tayini
- ISO/R — 457 Sabun Analizinde Klorürlerin Tayini
- ISO/R — 458 Plâstikler, Isı Değişimine Tâbi Olarak Torsiyonda Mukavemetin Tayini
- ISO/R — 459 Dar V.Kayışları için Yuvalı Kasnaklar, SPZ, SPA ve SPB Yuva Kesitleri
- ISO/R — 460 Dar V.Kayışlarında Uzunluklar, SPZ, SPA ve SPB Kesitleri
- ISO/R — 462 Plâstikler, Kimyasal Maddelerle Temastan sonra Meydana Gelen Mekanik Özelliklerdeki Değişikliği Tesbit İçin Tavsiye Edilen Usul
- ISO/R — 464 Bilyalı Yataklar, Emniyet Halkalı Yatakların Boyutları
- ISO/R — 466 Sinematografi, 16 mm'lik Filmler için Kameranın Meydana Getirdiği Görüntü
- ISO/R — 467 Genel Mühendislik için Silindirik Dişlilerde Tercihli Modüller ve Diametral Hatveler (Pitch'ler)
- ISO/R — 469 Uçaklarda Kullanılan Genel Amaçlar için Bakır İletkenli Elektrik Kablolarının Boyutları ve İletken Direnci
- ISO/R — 470 Uçaklar için, Isıya Dayanıklı (190°C) Bakır İletkenli Elektrik Kablolarının Boyutları ve İletken Direnci
- ISO/R — 471 Lâstik Test Nümunelerinin Kondisyonlanması ve Test için Standard Atmosferler
- ISO/R — 472 Plâstikler, Terimlerin Tarifleri
- ISO/R — 474 Uçaklarda Kullanılan Genel Amaçlar için Bakır İletkenli Elektrik Kablolarında Aranılan Performanslar
- ISO/R — 475 Prizma Şeklindeki Ateş Tuğlarının Boyutları
- ISO/R — 476 Masura Sarıncılar, Terminoloji, Temel Terimler ve Tarifler
- ISO/R — 477 Konik Masura Sarıncıları Terminoloji, Temel Terimler ve Tarifler

KAVEL

Kablo ve Elektrik Malzemesi Ltd. Şti.
İSTİNYE - İSTANBUL

*Daima standartlara uygun, Laboratuvar kontrolünü haiz,
en üstün kalite imalât yapar*

MAMULLERİ:

Plâstik İzoleli

- YERALTI KABLOLARI
- ANTİGRON KABLOLAR (Kurşunlu, Kurşunsuz)
- İÇ-DİŞ TESİSAT TELLERİ
- OTO ENSTALASYON TELLERİ
- ÖZEL İLETKEN ve KABLOLAR
- EMAYE BOBİN TELLERİ (0.10 mm den 3 mm ye kadar)
- HAVAÎ HAT TELLERİ
- PLÂSTİK BORU ve PROFİLLER
- HER ÇEŞİT SUNÎ DERİ
- TELEFON TESİSAT TELLERİ

Telefon : 63 34 00 - 63 34 01

Telgraf : KAVELKABLO - İstanbul

Standard — 83

R **RABAK**
ELEKTROLİTİK BAKIR
ve MAMÜLLERİ A.Ş.

ALÜMİNYUM LEVHA

SATIŞLARI DEVAM ETMEKTEDİR

- EBAT:
70 x 140 cm
- MUHTELİF
KALINLIKTA
ve SERTLİKTE

FABRİKA : Topağaçlar Caddesi
Kâğıthane - Şişli Tel: 47 90 00

SATIŞ MAĞAZASI : Ali Yazıcı
Sokak No. 10 Fermeneciler
Galata Tel: 44 81 13

Standard — 84

Milletlerarası Zeytinyağı Standardları ve Codex Alimentarius ile Milletlerarası Zeytinyağı Konseyi arasındaki ilişkiler

Dincer ASENSA

1 — Milletlerarası Zeytinyağı Konseyi'nin çalışmaları :

Memleketimizin de üyesi bulunduğu 1963 Milletlerarası Zeytinyağı Anlaşmasının (adı geçen Anlaşma Hükümetimizce 25 Ekim 1963 tarihinde onaylanmıştır) Ek A'sında, gerek iç ve gerekse dış ticarete bir eşitlik sağlamak amacıyla, zeytinyağı adlandırma ve tarifeleri tesbit edilmiş ve bütün üye memleketlerin millî mevzuatlarını Anlaşmayı onayladıkları tarihten itibaren iki yıl içinde, bu adlandırma ve tarifelere uydurmaları hükümü Anlaşmada yer almıştır.

Ancak Milletlerarası Zeytinyağı Anlaşmasının organı olan Konsey, bu konuda yaptığı çalışmalar sırasında, millî mevzuatların milletlerarası hükümlerle bağdaştırılmasını sadece dışticaretin bir gereği olarak kabul etmiş ve iç ticarete bu hususu ihtiyarî kılmıştır.

Diğer taraftan, Konsey, her üye memleketin «Zeytincilik Sicili» ni tesbit ederek Konseye bildirmesi hususunda aldığı karar gereğince çeşitli bölgelerden alınacak zeytinyağı numunelerine uygulanacak «Muayene Metodlarında» bir eşlik sağlanabilmek için, bu konuda çalışmalar yapmış ve uygun görülen muayene metodlarını bir dökümanda toplayarak, bütün ilgili memleketlere göndermiştir.

Türk Standardları Enstitüsü, yukarıda adı geçen Milletlerarası Zeytinyağı Anlaşmasının Ek A'sında belirtilen esaslar dahilinde ve muayene metodları hakkındaki Konsey tavsiyesine dayanarak, memleketimizde mecburi tatbik konulmak üzere TS 341 Yemeklik Zeytinyağı ve TS 342 Yemeklik Zeytinyağı Muayene Metodları standardlarını hazırlamıştır.

2 — Codex Alimentarius, Yağlar ve Yağlı Maddeler Komitesi

Ancak, zeytinyağı standardlarında milletlerarası alanda bir eşlik sağlamak amacıyla Konsey tarafından yapılan ve olumlu safhaya girmiş olan bu çalışmalardan ayrı olarak, Birleşmiş Milletlerde (ONU) gıda maddelerinin saflığı ve kalitesi meselesi üzerine eğilmiş ve Codex Alimentarius Komisyonu içinde, çeşitli maddeler için ayrı komiteler kurulmuştur.

Bu arada, Başkanlığını Mr. Davies'in (İngiltere) yaptığı Yağlar ve Yağlı maddeler Komitesi de, söz ko-

nusu maddeler için milletlerarası standardları tesbit etmek üzere çalışmalarına başlamıştır. (Bu Komiteye Türkiye de üyedir.)

Bunun sonucunda, Codex Alimentarius Komisyonu'nun amacına uygun olarak, Büyük Britanya Sekreteryası, Komiteye aşağıdaki maddeler için bir standard tasarısı hazırlanmasını teklif etmiştir.

- Eritilmiş domuz yağı
- Margarin
- İcyağı
- Zeytinyağı

Rafine Bitkisel Yağlar :

- Yerfıstığı yağı
- Pamuk yağı
- Mısır yağı
- Kolza yağı
- Kartam yağı
- Susam yağı
- Soya yağı
- Ayçiçeği yağı

Görüliyor ki, yukarıdaki sınıflamada zeytinyağı, bitkisel yağlar kısmında değil, fakat hayvansal yağlar sınırında gösterilmiştir.

Adı geçen sekreteryaya, ayrıca, çalışmalara esas olmak üzere Komiteye bir de standard tasarısı teklif etmiştir.

3 — Milletlerarası Zeytinyağı Konseyi ve Codex Alimentarius arasında ilişki kurulması :

Milletlerarası Zeytinyağı Konseyi, Codex Alimentarius Yağlar ve Yağlı Maddeler Komitesinin faaliyete geçtiği hakkında bilgi alırmaz, C. A. Komitesi tarafından kabul edilecek standardların, Konseyce kabul edilen veya edilecek standartlara aykırı olmaması ve çatışmaması için, C. A. ile sıkı bir temas kurmuş ve Sekreteryası aracılığı ile C. A. Komitesi çalışmalarını yakından izlemiştir.

Bu işbirliğinin sonucu olarak, Codex Alimentarius Yağlar ve Yağlı Maddeler Komitesi Başkanı M. Davies, Milletlerarası Zeytinyağı Konseyinin 4-11 Mayıs 1966 tarihlerinde İtalya'nın Bari şehrinde yapılan 14. toplantısına katılmıştır.

M. Davies, bu konuda, Konsey'de yaptığı konuşmada ezümle :

«Codex Alimentarius tarafından maddeler ve yağlar üzerinde bugüne kadar yapılmış ve hazırlanmış olan çalışma ve standard tasarılarının tamamıyla iş'arı olduğunu, zeytinyağının hayvansal yağlar sınıfında gösterilmesinin, ana maddelerin bir

listesinin tesbit edilerek çalışmalarını kolaylaştırmak ve görüşmelere başlanırken bu esastan hareket edilebilecek çabasıdan ileri geldiğini, bunların her zaman için değişebileceğini, zira, esas görüşmelerin 1967 yılı Nisan ayında başlayacağını, Codex Alimentarius tarafından, Konseyin yapmış olduğu çalışmalara büyük önem verildiğini bu sebeple, bizzat kendisinin, Konseyin bu toplantısına katıldığını, zeytinyağı standardları ve muayene metodları hakkında, Codex'de Zeytinyağı Konseyinin görüş ve kararlarına göre hareket edilmemesinin ve bunlara aykırı bir karar alınmayacağını tabii olduğunu, zira, esasen Konsey üyesi bütün memleketlerin, Codex Alimentarius Komitesine de üye bulduklarını»

söylemiş ve «Konsey'in gösterdiği arzu üzerine, konunun kendisinin de katılacağı bir teknik çalışma gurubunda görüşülerek, ortaklaşa bir yolun tesbit edilmesinde kendisinin de fayda gördüğünü» eklemiştir.

Bunun üzerine teskil edilen ve M. Davies'in de katıldığı teknik çalışma gurubunda, aşağıdaki noktalar üzerinde anlaşmaya varılmıştır :

a) Codex Alimentarius Yağlar ve Yağlı Maddeler Komitesi Başkanı, Konseyle işbirliği halinde çalışmayı kabul ederek, Konseyin görüş ve kararlarına göre standard çalışmalarını yürütmeyi uygun bulmuştur.

b) Zeytinyağı Standardları, C. A. Komitesinde diğer yağlardan ayrı olarak bağımsız bir şekilde ele alınacak, ancak, sistematik bir sınıflandırma icine (favdalı mütalâa edildiği takdirde) hüviyeti ve bağımsızlığı korunarak, dahil edilebilecektir.

c) Tamamiyle, ticarî nitelikte olan adlandırma ve sınıflandırmalar, Codex standardları dışında bırakılacaktır.

d) Konsey, Yemeklik Zeytinyağı için hazırlayacağı bir standard tasarısını, en geç 15 Mart 1967 tarihinde, C. A. Komitesine göndererek ve Komite'de, bu tasarı görüşmelere esas olacaktır.

e) Muayene metodları için de aynı şekilde hareket edilecektir.

M. Davies, ayrıca, tasarıların incelenmesinde izlenecek usul hakkında yaptığı açıklamada, bu konuda çifte incelemenin öngörüldüğünü (Devamı 28. Sahifede)

PHILIPS'in kalitesine güvenim sonsuzdur.

ELEKTRİK CERYANI İŞLERİMİ ÇOK KOLAYLAŞTIRIYOR
Fakat, ceryanla işleyen aletlerin de bana uzun yıllar hizmet etmesi şarttır. Bu cihazların garantili ve bol yedek parçalı, bakım ve tamir atölyelerinin bulunması lüzumludur. İşte bu özellikler Philips'in elektrik süpürgesi ve diğer mamullerinde birleşir.

KAPALI HAVALARDA GÜNEŞİ HEPİMİZ ÇOK ÖZLERİZ. bu hasretli bir düğmeye basmakla Philips'in ultraphil (ultraviole) lambası giderir. Philips'e güvenimiz çoktur, onun için de aldığımız lâmba bir Philips mamulüdür. Bu lâmba sayesinde kış günlerinde olmamıza rağmen tenimiz yaz günlerindeki bronz rengindedir.

İŞTE EN ÇOK SEVDİĞİM ŞEYLER...
Ailemle beraber geçirdiğimiz hoş akşamlar.. Radyo dinlemek, gazete okumak, televizyon seyretmek ve sohbet etmek. Bunlar Philips'in televizyonu, radyosu ve ampulleri sayesinde oluyor. Benim gibi pek çok ev kadını da daima alıştıkları ve güvendikleri Philips ampullerini evlerinde bulundurmaya ihmal etmezler

Philips 250.000 nin üzerindeki personeli ile dünyanın ileri gelen elektronik endüstrilerinden biridir. Hollanda haricinde 55 imalât fabrikası ve muhtelif memleketlerde 115 mahalli organizasyonu bulunur.

AYDINLATMA, SESLENDİRME; RADYO; TELEVİZYON; CEREYANLI EV ALETLERİ; PİKAP; HABERLEŞME VASİTALARI; İLAÇ VE KİMYEVİ MADDELER; İLMİ; SANAYİ VE TIBBİ CİHAZLAR VE ELEKTRİKLİ HESAP MUHASEBE MAKİNALARI

PHILIPS bütün dünyanın hizmetinde.

A 1212

PAMUK ÜRETİMİMİZE GENEL BİR BAKIŞ

İbrahim KUTLUTAN

İhraç mallarımız arasında beşinci sırayı tutan pamuk, milli gelir bakımından olduğu kadar giyim ihtiyaçlarımızı ve ev eşyalarımızdan bir kısmını karşılamasından ötürü de üzerinde titizlikle durulacak bir tarım ürünüdür.

Yurdumuzda Tekstil Sanayii geliştikçe de, pamuk üretimimizin bu faaliyete paralel olarak arttığı ve ekonomik hayatımız üzerindeki etkilerinin o ölçüde yaygın bir hal aldığı görülmektedir.

Onun içindir ki, Adana Ticaret Borsası'nın genç ve dinamik organları olan Başkan Ahmet Kavrakoğlu ve Genel Sekreter Bülent Toksöz yurdumuzdaki pamuk üretimini çağdaş ileri memleketler seviyesine çıkarabilmenin yollarını araştırmak ve bulmak amacıyla 22 - 23 Haziran 1966 günleri Adana Ticaret Borsası'nda bir pamukçuluk semineri düzenlemişlerdir.

İstanbul, Ege Bölgesi ve Çukurova'da Pamuk Üretim, Tüketim ve Ticareti ile uğraşan bilimsel ve teknik, resmî ve özel sektörden seçkin bir topluluğun katıldığı bu seminerde önce, pamuğun ekiliş alanı ve yetiştirilme safhası gözden geçirilmiştir. Okunan tebliğlerde açıklandığına göre, yurdumuzda pamuk ekim alanında artış, hemen hemen durmuş ve değişmez, kararlı bir seviyeye ulaşmış gibidir. Buna karşılık hektar başına üretilen pamuk miktarlarımızda da bir dereceye kadar gelişme görülmeyle birlikte, özellikle Çukurova bölgesinde ileri memleketlere bakınca üretimimiz hayli düşük durumdadır.

Pamuk tarlalarında ekolojik ve teknik şartlara uygun bir sulama ve gübreleme yapıldığı takdirde, hektar başına verimde en azından % 30-40 oranında fazla pamuk elde olunabileceği Adana, Tarsus ve Nazilli'de kurulmuş bulunan Pamukçuluk Araştırma ve Sulu Ziraat Enstitülerinin yaptıkları üretim denemelerinde tesbit edilmiştir.

Bu açıdan hareketle hangi çeşit topraklarda, ne zamanlar ve nasıl bir gübreleme, sulama uygulanması gerektiği, bu Enstitülerin tebliğlerinde tam bir açıklıkla ortaya konulmuş ve Seminere katılanların sorunlarına tebliğ sahiplerinin verdikleri karşılıklarla da ilgililer aynı konuda iyice aydınlatılmışlardır.

Bu arada zararlılarla savaşın verim üzerindeki etkileri incelenmiş ve pamuk üretimini tehdit eden tehlikelerle bunlara karşı alınacak korunma tedbirlerine işaret edilmiştir.

Böylelikle pamuk üretimimizi ideal seviyeye çıkarabilmemiş ve yüksek görülen üretim maliyetlerimizi

asgari hadlere düşürebilmemiz için tek çıkar yolun; pamuk üretimine ayrılacak tarlaların tesbitinden başlayarak, pamuğun ekilmesi ile toplanması arasında geçecek bir safhada bilimsel ve teknik tarım kurallarına uymak olduğu anlaşılmıştır.

Diğer taraftan çiftçilerimizin büyük çoğunluğu borç para ile üretim yaptıklarından, elde ettikleri pamukları en kısa zamanda satmak zorundadır ve bu husus piyasada bilindiği için pamuk ürünü, üretici elinde olduğu sürece fiyatların düşük seyrettiği de bir gerçektir.

Bu durum karşısında; Pamuk üretiminde çiftçilerimizin kendi yararlarına da olsa yeni bir külfete katlanabilmeleri için yeteri kadar kredi veya ihtiyaçlarında aynı yardım görmeleri ve yetiştirecekleri pamuğa bir taban fiyat tayin edilmesi suretiyle güvendirilmeleri gerektiği ileri sürülmüştür.

Pamuklarımızın dış piyasalara satışında, kalite yönünden engelleyici bir güçle karşılaşmamakta ise de Tekstil Sanayiinde sentetik elyaf kullanma eğiliminin gittikçe artması ve bu alanda büyük masraflar ihtiyar edilerek propaganda yapılmakta olması, pamuk tüketimine az çok zarar vermekten ve pamuk piyasasını düşürmekten hali kalmayacağı hesaba katılarak, Seminerde bu nokta üzerinde de önemle durulmuş ve tabii elyafın sentetik elyafa olan üstünlüklerinin aynı şekilde propaganda yolu ile tüketici halka duyurulması zarurî görülmüştür.

Açıklanan rekabet karşısında Tekstil maliyetlerini düşürebilmek için ise, hangi nevi ve kalitede pamuğun nerelerde ve ne miktarlarda kullanılabileceğini iyice hesaplayıp tesbit etmek şart olacağına göre, pamukların teknik özelliklerini ve kullanıma yerlerini gösteren standartlarını yapmanın zarurî olduğu Seminerde bir genel kanı halinde belirmiştir.

Türk Standartları Enstitüsü'nün bu konudaki hazırlıkları ve en modern aletleri içine alan bir Tekstil Laboratuvarı kurmuş bulunması ve daha şimdiden pamuk elyafı ve pamuk ipliği ile ilişkin Türk Standartlarından çoğunu hazırlayıp yayımlamış bulunması, Seminere katılanların tümünü memnun bırakan bir sürpriz olmuştur.

İlk günü Prof. Dr. Celâl Tarman ve ikinci günü tarafımızdan yönetilen Pamukçuluk Semineri, böylece her yönü ile memleketimiz için hayırlı sonuçlar vermiş olarak nihayetlenmiş sayılabilir.

B. Amerika Millî Standardlar Bürosu (NBS) 65 yaşında

Hazırlayan :
Argun DAĞCIOĞLU
TSE Laboratuvar Müdürü

NBS'nin 65 inci yıldönümüne rastlayan 3 Mart 1966 günü, Amerika Ticaret Bakanı Mr. J. T. Conner'in da hazır bulunduğu bir törenle iki orijinal millî standard, 60 yıldan beri muhafaza edildiği NBS'nin Washington'daki Laboratuvarından alınarak, Gaithersburg-Maryland'deki yeni yerine taşındı.

Plâtin-İridyum alaşımından yapılmış olan standard-metre ve standard-kilogram'ın, Gaithersburg'daki yeni laboratuvara getirilişini izlemek amacıyla Dr. D. Horning (Başkan Johnson'un Teknik Müşaviri) Dr. J. Hollomon (Ticaret Bakanlığı Bilim ve Teknoloji Müsteşarı) ve Dr. A. V. Astin (NBS Direktörü) tören de hazır bulunmuşlardır. Bu iki standardın taşınmasına NBS'nin Metroloji Dairesi Başkanı Mr. A. G. Mc Nish, Kitle ve Hacim Dairesi Başkanı Mr. Paul Pontius ve Uzunluk Ölçüleri Dairesi Başkanı Mr. T. Young nezaret ediyorlardı.

Standard-Kilogram ve Standard-Metre, Birleşik Amerika'da bütün ölçü sisteminin temelini teşkil eder.

NBS'nin 65. yıldönümü dolayısıyla yeni tesislerinde yapılan törende A.B.D. Cumhurbaşkanının Bilim Danışmanı konuşmasını yaparken

Kilogram kitlenin ve bununla ilgili rilen, o sıralarda 20 (şimdi 40) memleket arasında varılan ve bu memleketlerin ölçü sistemlerini birleştiren

Standard kilogram yeni yerine yerleştirildikten sonra

Standard-Metre ve Kilogram, Birleşik Amerika'ya 1889 yılında bu Devletin kitle ve uzunluk standartlarının düzenlenmesi için getirilmişti. Bunlar «Metre Anlaşması» adı ve-

anlaşmaya göre Fransa'da imâl edilmişti. Amerika Cumhurbaşkanı Harrison, şahsen A.B.D. adına standard metreyi ve kilogramı teslim almıştı. 1901 yılında bunlar, yeni kurulmuş bulunan NBS'ye verilmiş ve 1903 te de Büro'nun Washington'daki laboratuvarındaki özel yerlerine yerleştirilmişlerdi.

Bu standartlar o kadar değerli ve hassastır ki, yarım yüzyıldan fazla kaldıkları yerlerinden dışarıya ancak, diğer tâli standartların kalib rasyonu veya Paris'te bulunan orijinal Dünya Standardı ile kıyaslamak amacıyla ve en çok yılda bir defa olmak üzere çıkarılmışlardır. Standard - kilogram, 1889 dan beri iki ve Standard-Metre de dört defa Paris'e gönderilmiş ve geri getirilmiştir.

★

Yukarıda 65 inci yıldönümünü kutladığından söz ettiğimiz NBS'yi

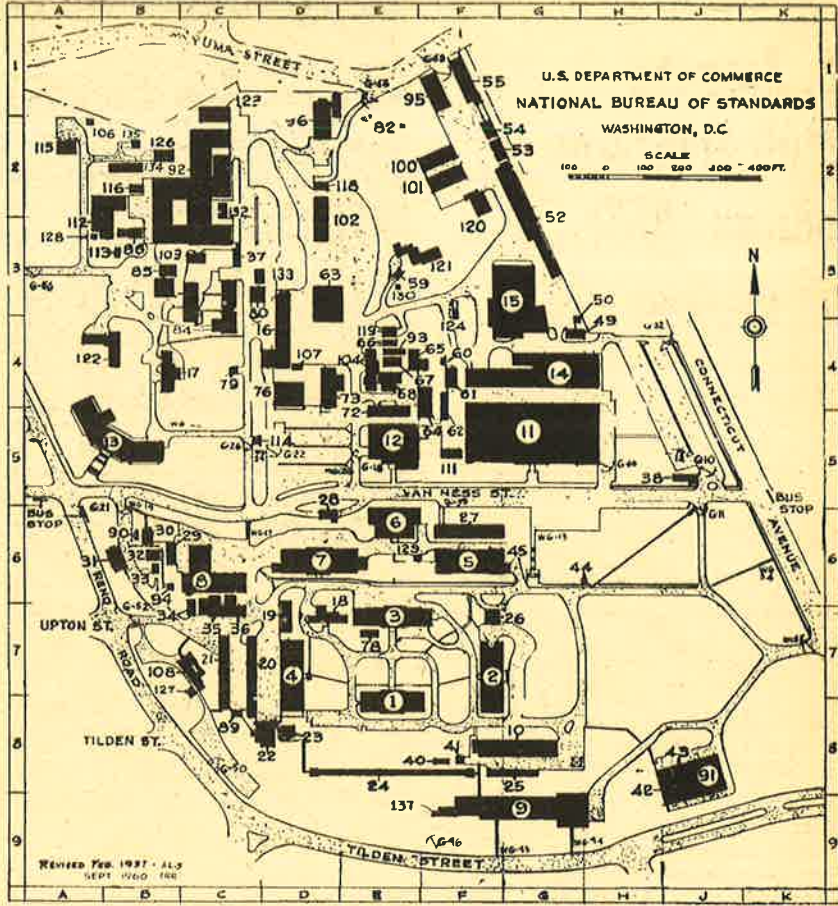
Standard . metre NBS'nin yeni binalarındaki yerine taşıyor

daha yakından tanıyabilmek için, bu konuda bazı aydınlatıcı bilgileri vermeyi faydalı bulduk.

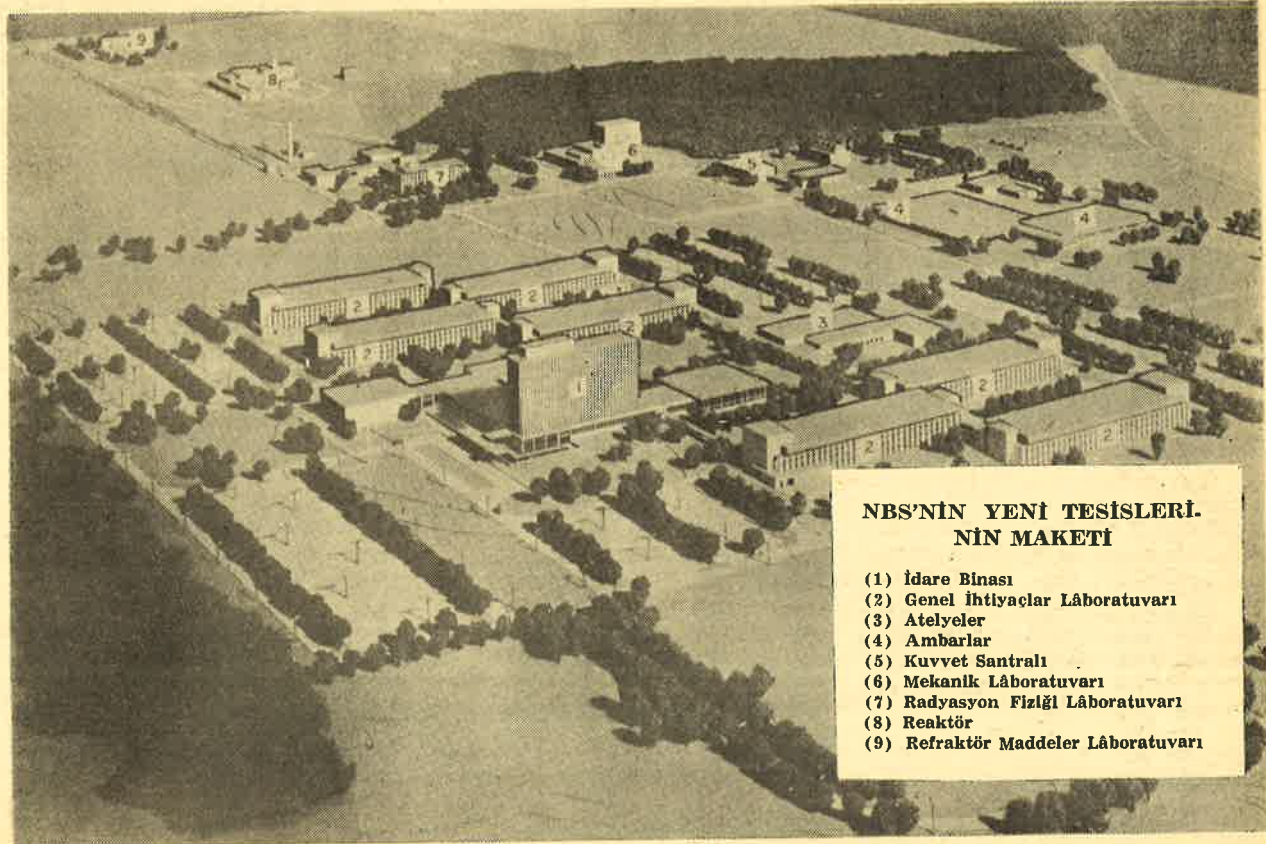
Bugün, yıllık bütçesi 52 milyon Doları aşan, yaklaşık olarak 2000 i uzman olmak üzere, 4500 den fazla personel çalıştıran ve yanda krokisini göreceğimiz 100 den fazla bina- dan kurulu eski yerinden çıkarak, günün gereklerine göre yeniden inşa edilen Gaithersburg tesislerine taşınmış bulunan Büro, gerçekten, 1901 yılında, Amerika'da ölçü ve kalibrasyonların dikketle yapılabilmesi ve izlenebilmesi için doğan ihtiyaçlara cevap verebilmek amacıyla kurulmuş tur.

NBS'nin belli başlı daireleri şunlardır:

- 1 — Metroloji (uzunluk, kitle, hacim, renk v.s. ölçüleri üzerinde çalışır)
 - 2 — Mekanik,
 - 3 — Elektrik,
 - 4 — Radio Standardları
 - 5 — Isı,
 - 6 — Atomik Fizik
 - 7 — Radyasyon Fiziki,
 - 8 — Kimya ve Malzeme Özellikleri,
 - 9 — Fiziksel Kimya,
 - 10 — Madenler
 - 11 — Metallürji,
 - 12 — Organik ve Lifli Malzeme
 - 13 — Uygulamalı Matematik
 - 14 — Sonuçların Elektronik Sistemle Değerlendirilmesi,
 - 15 — Enstrümantasyon
 - 16 — İyonosfer Araştırmaları
 - 17 — Kriyojenik Mühendisliği
 - 18 — İnşaat Malzemesi
 - 19 — Ağırlık ve Ölçüler,
- (Devamı 28. sayfede)

National Bureau of Standards'ın halen boşaltılmış olduğu tesislerin plânı

NBS'İN YENİ TESİSLERİNİN MAKETİ

- (1) İdare Binası
- (2) Genel İhtiyaçlar Laboratuvarı
- (3) Atelyeler
- (4) Ambarlar
- (5) Kuvvet Santrali
- (6) Mekanik Laboratuvarı
- (7) Radyasyon Fiziki Laboratuvarı
- (8) Reaktör
- (9) Refraktör Maddeler Laboratuvarı

Sanayide emniyet problemleri

(Baştarafı 5. sahifede)

dokuma kemerlerde birleştirilmiş oldu.

Bugün Güney Afrika Birliğinde hazırlanmakta olan emniyet kemerleri standardı, naylon ve polister dokuma kemerleri kapsamaktadır.

Elektrik Akımından Korunma - Kaçaklar :

Elektrikli cihazlardan meydana gelen kaçaklardan korunmak amacıyla bugün «Kaçak Akımdan Korunma Aleti» kullanılmaktadır.

Bu aletle ilgili olarak 1964 yılında yapılan SABS standardında birisi sabit diğeri ise portatif olmak üzere iki tip tesbit edilmiştir.

İlgili çevrelerde bu aletin elektrik le çalışanları akımdan koruduğu kanaati yaygındır. Gerçekte, kaçak akım çok zayıf olursa, cihaz harekete geçmekte ve zararsız bir elektriklenme husule gelebilmektedir. Bununla beraber akım tehlikesi, cihazın kullanılması ile büyük ölçüde giderilmiştir.

Çeşitli İş Kazalarından Korunma - Fabrika ve Atölyelerde Uygulanan Renk Kodları :

Bugün, çeşitli iş kazalarını bertebilmek için, farklı renklerden ibaret kodlar kullanılmaktadır. İşçilerin çalışmalarını geniş çapta basitleştiren ve o derece emniyeti sağlayan bu kodların ezberlenmesinde büyük faydalar vardır. Bu bakımdan kodların da basit ve bütün bir endüstriye uygulanabilir şekilde olmaları gerekir. Karışıklığı önlemek amacıyla mümkün olduğu kadar az renk kullanılmalıdır.

Zamanımızda gittikçe artan iş kazalarının yarattığı ümitsizliği gidermek için SABS renk kodları üzerinde yoğun bir çalışma yapmakta ve 1948 yılında yayınlamış olduğu 8 numara standardı revize ederek bugünün gereklerine uydurmaktadır.

Diğer taraftan, Pipeline'ların ihtiva ettikleri acıci maddeler dolayısıyla meydana gelebilecek tehlikeler için de bir renk kodu uygulanmaktadır. Bir kaç renkten ibaret olan bu kod, ayrıca bazı semboller ve harflerle de takviye edilmiştir. Pipeline'ın ortaya çıkardığı tehlikeye göre, valfler, bağlantı yerleri veya halkalar özel bir renge boyanmakta ve fevkalâde durumlar varsa bunlar ayrıca sembollerle belirtilmektedir. Pipeline'ın akma yönü de beyaz bir okla işaretlenmektedir.

★

Sanayide iş emniyetini sağlayan tedbirler ve bunlarla ilgili standartlar, yukarıda sayılanlardan ibaret değildir. Burada sadece fikir vermek üzere bazı konulara değinilmiştir. Örneğin çağımızın en önemli ve tehlikeli çalışma alanlarından birini teşkil eden nükleer enerji konusunda da, çalışanların radyasyondan korunması için gerekli tedbirler alınmış, standartlar tesbit edilmiştir.

Her devirde sanayideki gelişmeye paralel bir yol izlenmiş bulunan, hatta çoğu zaman sanai gelişmenin yolunu açan standardlaştırma, gelişmeden doğan birçok problemleri çözümlenmek bakımından da ilk önce başvurulması gereken bir çare haline almıştır.

Derleyen: İ. Taner BERKÜN

(NBS) 65 yaşında

(Baştarafı 27. sahifede)

20 -- İdari işler.

Büro'nun gelirleri, büyük çapta Devlet yardımlarıyla sağlanmakla beraber, araştırma ve teknik hizmetler karşılığında Devlet kuruluşlarının ve Endüstrinin ödedikleri mablağlar da önemli bir gelir bölümünü teşkil etmektedir.

Bütün hayat standartları yüksek seviyelere ulaşmış milletlerde olduğu gibi, Amerika Birleşik Devletlerinde de gelişmenin başlıca unsullarından biri olarak standardlaştırma gerekli önemine verilmesi, vazgeçilmez bir şart olarak kabul edilmiş bulunmaktadır.

Zeytinyağı standartları

(Baştarafı 23. sahifede)

ve bunun sırasıyla, Codex Genel Komisyonu ve ilgili devletler tarafından yapılacağını, aşağı yukarı iki yıl sürebileceğini, bu itibarla, Konsey tasarıları 15 Mart 1967 tarihinde, Codex Komitesine gönderilemezse, bunun otomatikman bir yıllık kayba yol açabileceğini de belirtmiştir.

Sonuç olarak, yukarıdaki açıklamaadan anlaşılacağı gibi :

— Codex Alimentarius, Zeytinyağı hakkındaki çalışmalarını, doğrudan doğruya Milletlerarası Zeytinyağı Konseyinin görüşlerine ve hazırlayacağı tasarılar göre yürütmektedir.

— Codex standartları izlenen usûle göre en erken 1969 yılı sonlarına doğru kabul edilip, kesin olarak yürürlüğe girebilecektir.

TSE Teknik Kurulu yeni dönem çalışmalarına başladı

(Baştarafı 8. sahifede)

demde bulunan standard tasarılarının ve bazı standartlarda yapılması teklif edilen değişikliklerin görüşülmesine geçilmeden önce Teknik Kurul Başkanlık Divanının seçimi yapıldı, Başkanlığa Faruk A Sünter, Başkan Vekilliklerine de Haydar Reşit Kök ve Cemâl Üner oybirliği ile seçildiler.

Gündemin ilk maddesini, «Tezgâhların Üzerine Konulan İşaretler» adı ile TSE Makina Hazırlık Grubu tarafından sunulan standard tasarısı teşkil ediyordu.

369 numaralı ISO Rekomandasyonunun tercümesi olan bu standard tasarısı, Türkçeye çevrildikten sonra, yetkili bir Alt Komite tarafından incelenmiş ve son şeklini almıştı. Tasarı görüşülerek oya sunuldu ve oybirliği ile Türk Standardı olarak kabul edildi.

İkinci olarak «Kondense (Kon-

densatör) Isıtıcı ve Soğutucularda Kullanılan Dikişsiz Bakır ve Bakır Alaşımı Borular» tasarısı ele alındı. Yapılan görüşmeler sonunda tasarıda bazı düzeltmelerin yapılması gerektiği anlaşıldı ve bunların yerine getirilebilmesi için Hazırlık Grubuna iade edildi.

Gündemdeki üçüncü standard tasarısı «Ev Tipi Elektrikli Gaz Tutuşturucusu» idi, TSE Elektrik Hazırlık Grubunca hazırlanan bu tasarı da Alt Komite Raporunun okunmasından sonra oybirliği ile kabul edildi.

Dağa sonra, gündemin ikinci bölümünü teşkil eden değişiklik tekliflerinin görüşülmesine geçildi. Bunlardan TS 13 «Kuru Pii ve Bataryaları», TS 89 «Salyangoz» ve TS 101 «Sofralık Üzüm» standartlarında yapılması, Hazırlık Gruplarınca teklif edilen değişiklikler, sırası ile ele alındı; ancak çeşitli tereddütlerin ortadan kaldırılmasını sağlamak amacıyla, adı geçen konular üzerinde Gruplar tarafından, yeniden bazı çalışmaların

yapılması ve ondan sonra tekliflerin gelecek toplantılara getirilmesi kararlaştırıldı.

TS 141 «Kuru Fasulye», TS 142 «Nohut» ve TS 143 «Mercimek» standartlarının bazı bölüm ve maddelerinde değişiklik yapılması ve bu standartların memleketimiz şartlarına daha uygun bir hale getirilmesi konusunda TSE Ziraat Hazırlık Grubunun teklifleri ise sıra ile görüşülerek kabul edildi. Bu değişiklikleri, diğer sütunlarımızda bulacaksınız.

2 nci toplantısını 28 Temmuzda yapan Teknik Kurulun, bu toplantısında, Ziraat Hazırlık Grubunca teklif edilen TS. 101 «Sofralık Üzüm» standardında yapılması gerekli değişiklikler görüşüldü. Özellikle standardın ambalajlama bölümünü kapsayan değişiklikler kabul edilerek, sofraalık üzüm kasaları paletizasyon esaslarına uydurulmuş oldu. (Bu değişiklik hakkında gelecek sayımızda geniş izahat verilecektir.)

SUMMARY OF CONTENTS

STANDARDIZATION IS ESSENTIAL FOR IMPLEMENTATION OF AGRICULTURAL POLICY

p. 3

At the end of June, the Ministry of Commerce organized a very important meeting in Ankara. The subject of the agenda was the measures needed to stabilize and assist agricultural production.

This meeting was attended by representatives of Ankara University, the State Planning Organization, the Ministries of Finance and Agriculture, the State Monopolies, Ministry of Village Administration, the Central Bank and the Agricultural Bank, the Union of Chambers of Agriculture, the Union of Chambers of Commerce, Industry and Commodity Exchanges, Fiskobirlik, Tarış and other Cooperative Unions, Unions of Growers and Exporters, the Istanbul and Izmir Chambers of Commerce, as well as other interested organizations.

The Department of Foreign Trade had earlier sent a questionnaire on this subject to all the above organizations, had collated their replies and broken down the various views expressed into separate groups. Furthermore, a similar survey was carried out by government and ministry representatives in other countries and, on the basis of the information received, a useful «guide» was prepared and submitted to those present at the meeting. In addition, FAO's work in this field was summarized and explained to the delegates.

About 100 experts and observers attending this meeting endeavoured during three whole days to determine and solve the various problems involved. There was some conflict of views and it was not possible to reach agreement on all points.

Our economic development requires the proper planning of agricultural production; that this programme concentrate on supplying the highest quality of the products demanded by the domestic and foreign markets; and that the government support such a price policy and production programme. Only in this way can the surprises caused by sudden changes in crop production, based on the price factor, be avoided.

However, the first step towards achieving success in such a programme is the preparation of standards for agricultural products. In fact, to properly implement such a production policy according to the desired varieties, qualities and characteristics every step in the marketing chain from the grower to the buyer needs a standard.

The pressing and recognized need for this resulted in general agreement on the immediate steps to be taken to standardize those products included in our agricultural development programme.

As is known, the TSE has already prepared standards covering many of the agricultural export products whose sale brings in considerable income, which

are being put into application. Progress is being made in standardizing a number of other such products. Thus, in parallel with the work being carried out in this agricultural development programme, the TSE is meeting its responsibilities by doing its share to achieve this aim without delay.

Actually, like the previously standardized items: dried raisins, cotton, mohair, (fleece) wool, eggs, acorns and leather, TSE has in recent years prepared standards for citrus fruits, peaches, hazelnuts, snails, apples, table grapes, pears, dried beans, lentils, chick peas, strawberries, soya beans, sunflower seeds, ground nuts, sesame, opium, linseed and hempseed and their cakes, and olive oil.

Furthermore, work has also been commenced on tobacco, which constitutes one third of Turkey's exports, and other fruit, vegetables and leguminous plants, olives and dairy products.

It can therefore be seen that the ground has already been laid for standardizing agricultural products with a view to stabilizing their production and prices.

STANDARDIZATION AND INDUSTRIAL SAFETY

p. 4-5

In this article which is translated from the South African Bureau of Standards (SABS) Magazine, protection of workers against various dangers, one of the big problems of industry, is discussed.

The extensive work carried out by SABS in this field is certainly of great value for our country in these days of industrial development.

Prof. Dr. MEHMET DOKUZOĞUZ

p. 7

He was born in 1925. After completing his secondary education in Antakya, he graduated from the Faculty of Agriculture of Ankara University as an agricultural engineer.

He first joined the staff of the Faculty as an assistant professor where he received his doctor's degree in 1953. He became an associate professor in 1956 and a professor in 1963.

Between 1953 and 1955 he studied at John Innes Institute in England. In 1958 he studied at the University of California and Rutgers University. In 1964 he visited Wageningen, Justus Liebig, Pisa and Florence Universities and participated in several international meetings at the same time. He is a member of the Council of the International Horticulture Society.

He has prepared about twenty studies, reports and translations on the subject of fruit growing. Many of his articles have appeared in various publications.

Prof. Dokuzoğuz is closely interested in standardization and has worked as a technical committee member of TSE Agricultural Preparatory Group.

He is at present a Professor at the Aegean University of Agriculture.

ŞEFKATİ TÜRKEKUL p. 7

He was born 1900 in Istanbul and studied mechanical engineering in Germany.

After his return, he worked at various military factories. However, he later became interested in the textile industry and went to Russia to study textile engineering. He was employed by Sümerbank after his return at various textile factories as manager. Since his retirement in 1955, he has been working in the private sector.

Since 1961 he has been the Chairman of the Cotton Textiles Technical Committee of TSE's Textile Preparatory Group and assisted in the preparation of more than sixty standards related to textile.

SIX HEADS OF ISIRI OFFICES VISIT TURKEY p. 8

With a view to studying the dried fruit preparation and industry in Turkey, heads of six regional offices of the Institute of Standards and Industrial Research of Iran, Messrs: Javadi, Jamili, Khamoosh, Amini, Gharadaghi and Tahripour arrived in Ankara on 27 July for a ten to twelve day study tour.

According to the programme organized for them by TSE, they first visited Malatya and Erzincan to see the drying process of apricots, followed by visits to Izmir, Manisa and Aydin, to study the drying of figs and raisins. Professor Kemal Gökçe, of the Faculty of Agriculture of Ankara University and a member of TSE's Committee on Fruit and Vegetables accompanied the group.

TSE TECHNICAL COUNCIL MEETING p. 8

During the month of July, the TSE Technical Council held two meetings. The first subject discussed was making a Turkish Standard based on ISO/R.369 - Symbols for Indications appearing on Machine Tools - which was accepted. The other subject was a draft standard for household-type electric lighters for gas, which was likewise accepted as a Turkish Standard. Furthermore, proposals to revise previously accepted Turkish standards were also made. Of these, those pertaining to dried beans, lentils and chick peas were accepted. The revisions made to these three standards are described in another article under a separate heading on p. 9

IN THE PREPARATORY GROUPS p. 8

The activities of the Preparatory Groups and a list of the draft standards sent to the various interested bodies for comment during the month of July are given in this article.

STANDARD OF LIVING p. 11

In this article the writer contends that raising the standard of living is not sufficient if we do not make any attempt to raise the standard of our mentality. Inconveniences encountered in our daily lives

should not be accepted meekly if a community wants to be a really civilized community, as progress can only be achieved if there is a demand for it.

ECE RECOMMENDATION FOR DECORTICATED HAZELNUTS p. 13

The full text of the Revised Draft Standard for Decorticated Hazelnuts which was accepted for implementation as a recommendation for two years by the ECE Expert Group on Standardization of Fruit and Vegetables at their last meeting in Geneva, is given in this article, as promised in the previous issue of the magazine.

STANDARD FOR CONCRETE TILES FOR WALLS p. 14-15

The Technical Council of the Turkish Standards Institution accepted the draft for «Concrete Tiles for Walls» as a Turkish Standard on 22nd May 1966.

Although concrete tiles have started to be made locally for a long time, no attempt to define types or improve quality had been made until the present. The new standard, covering all types of concrete tiles, is expected to put an end to the manufacture of poor tiles and regulate the market of this product.

The Preparatory Group for Construction Materials contemplated making a separate standard for each type of tile, made of different aggregates, but later decided that it would be difficult to improve such a disorderly market by separate standards.

STANDARD FOR WELDED CYLINDRICAL STEAM BOILERS p. 16-17

One of the most important standards accepted by TSE's Technical Council during the 1965/66 term was the standard for welded cylindrical steam boilers. Acceptance of this standard may even be considered a historical event in a country where boilers were left to their own devices in the extremest sense. In other countries, all pressure containers and boilers are governed by strict laws, regulations and instructions, whereas in our country no legislation governing such containers exists.

Many accidents due to the explosion of boilers which have occurred since the establishment of industry in our country have caused great loss of human life and property.

It is expected that issue of the standard for cylindrical boilers will be followed by legislation for safety measures to prevent accidents.

In the preparation of the standard, several sources were made use of and at the final phase, ISO's draft recommendation for steam boilers was widely utilized.

NORWEGIAN STANDARDIZATION UNION (NSF) p. 19

After the First World War, a strong need was felt in Norway to establish a standardization institution. In 1923, in compliance with the recommendation of the Norwegian Federation of Industries a standardization committee attached to the Federation was set up.

In the beginning, the Committee interested itself in standards concerning construction of sea vessels. In 1931, after a reorganization, the present Norwegian Standardization Union was born.

The members of the Union are composed of 16 organizations including industrial, commercial and women's organizations, as well as five Ministries and three official associations.

The expenses of the Union amount to 555.000 Norwegian Crowns.

The Norwegian Standardization Union is a private association where the public interest is also represented,

Drafts of standards are generally prepared by technical committees and groups of experts. Other private organizations working on standards coordinate their work with that of the Union. These organizations submit the drafts they prepare to the Union to be accepted as Norwegian Standards.

By 1963 the number of compulsory standards in Norway was 886.

The symbol (NS) is used to indicate compliance with standards.

TESTING FACILITIES FOR QUALITY IN INDIA

p. 20

The Export Inspection Council of India has announced the setting up of five regional laboratories, stating that almost 80% of Indian exports are now subject to quality control.

The widespread quality control measures taken have been publicized so as to give confidence to buyers of Indian merchandise.

THREE NEW TECHNICAL COMMITTEES AT ISO

p. 20

At the annual assembly of the ISO Council in Geneva on 14-17 June 1966 the setting up of three new technical committees was agreed upon.

Twenty-two ISO countries will participate in Technical Committee No. 119, Testing of Powder Metallurgical Materials and Products. The Secretariat of this committee has been undertaken by Sweden (SIS).

The Technical Committee No. 120, «Leather», will have 10 participants with the Secretariat undertaken by Iran (ISIRI).

In Technical Committee No. 121, «Anaesthetics and Related Equipment», 19 members will participate and the Committee's Secretariat has been undertaken by Great Britain (BSI).

Turkey will participate in all the three new committees as observer.

ADOPTION OF ISO METRIC THREAD BY BSI

p. 20

BSI is urging industry to adopt where possible the ISO metric threads, which means that Whitworth, B.A., and BSF will ultimately become obsolete. This change-over will benefit exports, increase productive efficiency and reduce present stock-keeping problems.

This recommendation has been approved by various BSI bodies as well as some industries, and it is hoped that the government sector will likewise endorse this measure.

The ISO recommendation for screw threads had finally been agreed on, said the Chairman of the BSI General Council at a recent BSI Standards Conference

(a detailed report of which will appear in the next issue) thus enabling world industry to put order into this hitherto diversified field.

FORTHCOMING ISO AND IEC MEETINGS

p. 20

These are listed in this article.

METHODS OF TESTING INDUSTRIAL FANS

p. 21

This article deals with the decisions made at the inaugural meeting of ISO/TC 117 in London towards reaching international agreement on standardizing test methods for industrial fans.

NEW MEMBER OF ISO

p. 21

At the Council meeting of ISO this year, while Singapore was accepted as the fifty-fifth member of the International Standardization Organization, it was agreed that Cyprus, Syria and Madagascar would join as correspondent members.

Singapore's institution, which has become a member of ISO, is the «Singapore Industrial Research Unit»; Cyprus' is the «Ministry of Public Works and Communication», Madagascar's the «Ministry of Agriculture and Food» and Syria's the «Center of Industrial Testing and Research».

New Zealand' Standards Institution (NZSI) which has been an ISO member since 1947 withdrew from membership and the Standards Association of New Zealand (SANZ) was registered as the representative of New Zealand.

NEW ISO RECOMMENDATIONS RECEIVED BY TSE LIBRARY

p. 21

The new ISO Recommendations received by the Library is listed herein.

INTERNATIONAL STANDARD FOR OLIVE OIL AND RELATIONS BETWEEN THE INTERNATIONAL OLIVE OIL COUNCIL AND THE CODEX ALIMENTARIUS

p. 23

Annex A of the 1963 International Olive Oil Agreement, which was ratified by the Turkish Government on 25th October 1963, contains designations and definitions with the purpose of providing uniformity in the domestic and foreign olive oil trade with the provision that all member countries will adjust their national legislation accordingly within two years from the date of the ratification of the Agreement by their respective countries.

However, the International Olive Oil Council (IOOC), the executive organ of the International Olive Oil Agreement, decided to consider the compliance of national legislation with the international provisions mandatory for foreign trade purposes only and optional for domestic trade.

Based on information provided by Council members on inspection methods the Council collated the data received and circulated a recommended method to all the countries concerned. Following this, the Turkish Standards Institution prepared TS 343, Standard for Edible Olive Oil and TS 342, Inspection Methods for Edible Olive Oil, to be placed into compulsory force, on the basis of the principles indicated

in Annex A of the Olive Oil Agreement and the Council recommendation regarding inspection methods.

However, quite apart from the work undertaken by the Council to secure uniformity in olive oil standards in the international field, the United Nations Organization interested itself in the purity and quality of food products and set up several committees within the Codex Alimentarius Commission, and one of these, the Committee on Fats and Oils and Oil Products (of which Turkey is a member) commenced work to establish international standards for these commodities.

As soon as the IOOC received information about the activities of the Codex Alimentarius Committee on Oils and Fats they immediately contacted the Commission of Codex Alimentarius in order to avoid discrepancies and contradictions in the standards accepted by the Codex Alimentarius and the International Olive Oil Council and followed the work of the Codex Alimentarius closely, in consequence of which Mr. Davies, Chairman of the Committee of Fats and Oils and Oil Products participated in the 14th Meeting of the IOOC, which was held in Bari, Italy on 4-11 May 1966. Mr. Davies, in addressing the Council said that he was participating in the Council meeting in order to ensure that no decision contrary to the Council's decisions would be taken by Codex Alimentarius as all the members of the Council were also the members of Codex Alimentarius.

As a result of Mr. Davies' speech, a technical working group was set up with the participation of Mr. Davies to ensure coordination of the work being done by both bodies.

In conclusion it can be said that :

— Codex Alimentarius will base its work related to olive oil directly on the views and drafts of the Council.

— Codex standards, as a result of the procedure

to be followed, will be completed and placed into force by 1969 at the earliest.

A LOOK AT OUR COTTON PRODUCTION p. 25

When attending the Cotton Seminar held in Adana in June, TSE's Chief Consultant Ibrahim Kutlutan took the opportunity of studying cotton production problems.

It was ascertained that although no decrease has been recorded in cotton production, this is not reaching the desired level and is inferior to that achieved in other countries over the same area of planting.

It was stated at the Seminar that if proper ecological techniques are applied to irrigation and fertilization, a 30-40% increase in yield could be obtained. The writer points out the economic measures which must be taken to achieve this goal.

During the course of the Seminar, an outline of the facilities of the TSE Textile Laboratory and the standards prepared on some cotton products, parallel with the work being done in the field of cotton production, met with the enthusiastic support of the participants.

NBS CELEBRATES ITS 65TH YEAR p. 26-27

On 3 March 1966, the National Bureau of Standards celebrated the 65th year of its establishment. On this occasion it moved to its new headquarters in Maryland. The most important feature of this move was the special care given to the transportation of NBS's valuable standard metre and standard kilo. The inaugural ceremonies of the new buildings were attended by the U.S. Secretary of Commerce.

The writer of this article, Director of TSE's Laboratories, who spent some time at NBS in 1962, goes on to give the highlights of the establishment and functions of this organization.